

EVALUERING AF DEN NATIONALE PLATFORM FOR GADEIDRÆT

Af Maja Pilgaard & Marianne Kjær
December 2020

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	4	CASE 2 En nytænkende forening med trygge rammer	32
2. Resumé	5	6. Samarbejdstendenser i gadeidrætten	34
3. Metode	7	6.1 Samarbejde med andre aktører	34
3.1 Systematisk analyse af selv-evalueringer ..	7	6.2 Samarbejdets karakter	36
3.2 Spørgeskemaundersøgelse om samarbejdstendenser	7	6.3 Oplevede fordele og udfordringer ved samarbejde	38
3.3 Data om forankringsindsats fra gadeidræt ..	9	6.4 Generelle holdninger til samarbejde	40
4. Gennemgang af selv-evalueringer	9	6.5 Gadeidrætsaktørernes rolle i lokalsamfundet	41
4.1 Puljer	9	6.6 Opsamling	45
Søm og skruer	10	CASE 3 Faaborgs unge tager ejerskab og bygger nyt ungdomshus	46
Kapacitet og netværk	10	7. Forankringsindsatser	48
Gadeidrættens Dag	11	CASE 4 Én stor international familie	52
Jokerpuljen	11	8. Afslutning	54
Antal fremmøder	12	8.1 Gadeidræt - et miljø i vækst	54
4.2 Gennemgang af selv-evalueringer	15	8.2 Udsatte målgrupper - et centralt fokus i gadeidrætten	56
Aktør-typer	15	8.3 Fokus på inklusion af kvinder i gadeidrætten	56
Foreninger	16	8.4 Udfordringer i gadeidrætsprojekterne	57
Faciliteter	16	8.5 'DIY-projekter' - samskabelse som demokratisk metode	57
Skoler/uddannelsesinstitutioner/SFO	16	8.6 Samarbejde som moderne organiseringshybrider	58
Boligselskaber	17	8.7 Gadeidrættens fællesskaber - fremtidens fællesskab?	58
Opsamling	17	9. Litteraturliste	60
Aktiviteter	18		
Projekttype	19		
Events	19		
Træningsforløb/workshops/ camps/turneringer	20		
Faciliteter	21		
Renovering af faciliteter	23		
Rekvisitter	23		
Uddannelse og undervisning	24		
Tours/roadtrips	24		
Netværk	25		
Opsamling	25		
CASE 1 "Der er ikke nogen, der gør det, hvis vi ikke selv gør det"	27		
5. Gadeidrætsaktørernes fokus på særlige målgrupper	28		
5.1 Køn	28		
5.2 Udsatte målgrupper	30		

1. Indledning

Den Nationale Platform for Gadeidræt (herefter GADEIDRÆT) har ad to omgange modtaget støtte fra Nordea-fonden til oprettelse af en platform for udde-
ling af midler til gadeidrætsprojekter rundt om i landet.

I første runde fra 2015 til 2017 blev der uddelt godt 10,6 mio. kr. til 354 projek-
ter, mens der i anden omgang er blevet uddelt 10 mio. kr. til i alt 466 projekter¹
i perioden 2018-2020.

I anden projektperiode fra 2018-2020 har GADEIDRÆT også samarbejdet med
DGI og DIF i Bevæg Dig for Livet - gadeidræt. Samarbejdet har bl.a. bestået
i at udvikle gadeidrætten og aktivere flere danskere, særligt børn og unge,
igennem en løserer organiseringsform. Det er bl.a. sket gennem puljestøtte- og
forankring, netværksdannelse blandt aktører, uddannelse af frivillige og afvik-
ling af nationale events.

Denne evaluering følger op på evalueringen af første runde fra 2017 og sam-
ler op på indholdet og omfanget af de mange projekter i den seneste periode
fra 2018-2020. Overskrifterne fra 2017 lød blandt andet på, at GADEIDRÆTs
puljer fungerede som en katalysator for lokalt liv med en direkte og ukompli-
ceret støttemodel (Pilgaard, 2017). Puljerne gav plads til en række skæve og
nye projekter og havde en bred rækkevidde både geografisk, organisatorisk og
målgruppemæssigt.

Samtidig pegede evalueringen på, at projekterne så ud til i høj grad at gene-
rere lokale samarbejder. Et fokus som nærværende evaluering mere præcist
forsøger at afdække gennem en spørgeskemaundersøgelse med fokus på ten-
densen til samarbejde, samarbejdets karakter og oplevede værdi.

Evalueringen fra 2017 gav også anledning til at rejse en række spørgsmål. Hvad
er potentialet eksempelvis i forhold til forankring af projekter, som har fået støt-
te til deltagerbetaling og gratis undervisning? Var der tale om en række kort-
sigtede effekter, som vil blive vanskelige at fremtidssikre, når der ikke længere
er midler til gratis undervisning?

Vil der ske en naturlig modningsproces fra uformelle communities til mere for-
maliserede og traditionelle organiseringsformer efterhånden, som lokalmiljøer-
ne etablerer sig? Og stritter det imod gadeidrætsmiljøets selvforståelse som et
meget uformelt og ukompliceret miljø?

Også på facilitetsområdet forholdt evalueringen sig spørgende til, hvordan mil-
jøet fremadrettet ville formå at arbejde med drift og vedligehold af de mange

¹ Der var oprindeligt bevilliget 10,6 mio. kr. til 502 projekter, hvoraf 36 projekter endte med ikke at
blive afviklet.

faciliteter, ramper og udstyr, som vandt frem i et tilsyneladende geografisk ukoordineret og hurtigt voksende tempo.

Denne evaluering følger op på disse temaer gennem en ny systematisk gennemgang af selv-evalueringer fra perioden 2018-2020 med henblik på at vurdere projekternes karakter og indhold.

Desuden ser evalueringen mere systematisk på gadeidrætsaktørernes samarbejdstendenser med afsæt i en spørgeskemaundersøgelse blandt gadeidrætsaktørerne og berører kort en forankringsindsats, som GADEIDRÆT har gennemført med 37 gadeidrætsaktører over de seneste to år. Som et supplement til evalueringen har GADEIDRÆT udarbejdet fire casehistorier, der underbygger centrale temaer i evalueringen.

2. Resumé

Denne evaluering viser, at GADEIDRÆT i perioden 2018-2020 har uddelt godt 10 mio. kr. til 466 projekter med stor geografisk og indholdsmæssig spredning. Foreninger udgør den største aktørtype, og skateboarding den største enkeltstående aktivitet. Mange projekter går med afholdelse af events, som ofte foregår i tætte samarbejder med en lang række andre aktører.

GADEIDRÆTTEN REPRÆSENTERER ET SVÆRT DEFINERBART MILJØ

Træningsforløb/workshops og turneringer finder også ofte sted, ofte med en lidt anden karakter end den mere velkendte faste trænings- og turneringsstruktur, man kender fra mange andre idrætsgrene. Ofte ser man også, at træningsworkshops, turneringer og events går hånd i hånd, hvilket dels gør det vanskeligt at kategorisere de enkelte projekter, dels gør det vanskeligt at karakterisere organiseringsformen hos gadeidrætsaktørerne.

ET GADEIDRÆTSMILJØ I VÆKST

Gadeidrætsprojekterne vidner i flere sammenhænge om et miljø i vækst. Dels kommer der flere aktører til, dels udvikler de enkelte projekter sig over tid, aktørerne samarbejder i høj grad med hinanden og oplever generelt en vækst i tendensen til at samarbejde. Eksempelvis ser man også en event som 'Gadeidrættens Dag' udvikle sig fra at være et 'udstillingsvindue', hvor gadeidrætterne bliver vist frem, til i flere tilfælde at blive en lokal byfest eller festival med mange aktiviteter og aktører i tæt samarbejde.

GADEIDRÆT HAR SÆRLIGT FOKUS PÅ SÅRBARE MÅLGRUPPER

Gadeidrætsaktørerne har et særligt fokus på, og tilsyneladende også en særlig evne til, at nå ud til nogle af de sårbare målgrupper, som almenidrætten har svært ved at nå. Muligheden for at flytte faciliteter og aktiviteter helt tæt på eksempelvis et udsat boligområde kan være en vigtig brik i arbejdet med denne målgruppe. Her er ofte fokus på at bruge gadeidrætterne som 'det fælles tredje', der gør det muligt at arbejde med sociale fællesskaber og inklusion.

Desuden ser man i gadeidrætsprojekterne en ret uformel deltagelseskultur, hvor man kan deltage på tværs af køn, alder og niveau, og hvor grænserne mellem deltagelse vs. ikke-deltagelse er flydende. Det kan være med til at skabe en ramme, hvor aktiviteterne bliver tilgængelige for både vante og uvante målgrupper.

GADEIDRÆTSAKTØRERNE HAR FOKUS PÅ FLERE PIGER/KVINDER

Ligesom gadeidrætsaktører ofte har fokus på særligt sårbare målgrupper, finder man også et betydeligt fokus på, og en interesse for, at inkludere piger/kvinder i aktiviteterne. Man finder dog stadig udfordringer med den dagsorden, men noget tyder på, at der generelt er opbakning til projekter, som specifikt målretter sig piger/kvinder, og som bærer præg af at introducere og præsentere pigerne/kvinderne for gadeidrætten. Omvendt har projekter, der henvender sig til alle uanset køn, sværere ved at rekruttere piger/kvinder.

'DIY-PROJEKTER' KARAKTERISERER ARBEJDET MED FACILITETER

Et helt centralt fokus i evalueringen er fokuset på 'DIY-projekter' (do it yourself) i skabelsen af nye faciliteter og renovering af eksisterende. Også her ser ud til at eksistere en særlig 'gadeidrætslig' metode til at arbejde inkluderende og samskabende med de unge udøvere.

SAMARBEJDE FREMSTÅR CENTRALT I GADEIDRÆTSAKTØRERNES VIRKE

Endelig fylder tendensen til at samarbejde meget i gadeidrætsaktørernes indsatser. De samarbejder med både uformelle og formelle aktører, og man kan nærmest karakterisere en række af samarbejderne som moderne organiseringshybrider, der former sig i mange forskellige samarbejdskonstellationer.

GADEIDRÆT SOM EN ØVEBANE I DEMOKRATISKE VÆRDIER

Helt generelt ligger der i mange af projekterne og hos mange af gadeidrætsaktørerne et ønske om at bruge gadeidrætten som en øvebane for medborgerskab og udvikling af demokratiske værdier. Man fornemmer en åbenhed mod nye aktiviteter og mod samarbejder med omverdenen samt en respekt for andre aktiviteter og anerkendelse af, at gadeidrætten eksisterer som et alternativ til andre aktivitetsformer.

INVESTERING I UFORMELLE INITIATIVER ER MED TIL AT UDVIKLE OG MANIFESTERE GADEIDRÆTSMILJØET

Evalueringen slutter af med at pege på, at hvis man tør investere økonomi og faglig sparring i uformelle initiativer og aktivitetsmiljøer, der vokser nedefra, vil det i mange tilfælde føre til en mere formel organiseringsstruktur, der manifesterer sig med tiden og vokser ud fra de mest essentielle folkeoplysende værdier som medejerskab, indflydelse og engagement.

3. Metode

Evalueringen består af tre forskellige datakilder og bygger oven på eksisterende materiale og analyser, som er foretaget blandt gadeidrætsaktørerne i Danmark i de senere år.

Som supplement til evalueringen har GADEIDRÆT foretaget fire casestudier, der er formidlet i evalueringen som fire små historier, der underbygger nogle af de centrale temaer, der viser sig i evalueringsmaterialet. Active Research har ikke medvirket til udformningen af disse casehistorier, men har peget på aktuelle temaer. GADEIDRÆT har udvalgt informanter og udformet interviewguides inden for fire tematikker: piger i gadeidræt, DIY-byggeprocesser, samarbejde samt sårbare målgrupper.

3.1 Systematisk analyse af selv-evalueringer

For det første er der foretaget en systematisk gennemgang af de 311 selv-evalueringer², som GADEIDRÆT har modtaget ud af de 466 støttede projekter. Disse selv-evalueringer danner grundlag for analysen, der giver et overblik over tendenser og erfaringer fra de støttede projekter.

Det har ikke været muligt at undersøge, hvorvidt der er systematiske træk ved de projekter, der ikke har udfyldt og indsendt en evaluering, men det fremgår, at platformen alene har modtaget evalueringer fra 17 af de 163 støttede projekter i 2020. Flere af de modtagne evalueringer peger på, at COVID-19 har forsinket projekterne, og dette kan være forklaringen på, at der ikke er indsendt evalueringer fra en relativ stor andel af de støttede projekter i 2020.

Den systematiske gennemgang har fokus på at kategorisere de mange projekter og skabe overblik over projekternes indhold, rækkevidde, målgrupper og karakter.

Kategoriseringen har som udgangspunkt taget afsæt i det kategoriseringsarbejde, som blev foretaget i forbindelse med den første evaluering, som blev gennemført i 2017 (Pilgaard, 2017), og er i nogle tilfælde blevet justeret med afsæt i det specifikke indhold og karakteren af projekter i den nye periode fra 2018-2020.

3.2 Spørgeskemaundersøgelse om samarbejdstendenser

For det andet består evalueringen af en spørgeskemaundersøgelse blandt alle modtagere af midler fra GADEIDRÆT i perioden 2018-2020. Spørgeskemaundersøgelsen giver uddybende data på tendensen til samarbejde i det lokale

² Der var indsendt 311 selv-evalueringer ud af i alt 466 støttede projekter til GADEIDRÆT i august 2020, hvor evalueringsarbejdet påbegyndte.

gadeidrætsarbejde samt aktørernes syn på og holdninger til samarbejde og deres generelle arbejde med at udbyde gadeidræt.

Spørgeskemaundersøgelsen har også spurgt ind til gadeidrætsaktørernes tendens til at udbyde aktiviteter for særlige målgrupper, herunder udsatte eller sårbare målgrupper.

Spørgeskemaundersøgelsen indeholder enkelte spørgsmål, som kan sammenlignes med en undersøgelse, som Idrættens Analyseinstitut gennemførte blandt gadeidrætsaktører i Danmark i 2018 (Pilgaard, 2018). Her er det muligt at skitserer en udvikling over tid i forhold til gadeidrætsaktørernes overordnede tendens til at samarbejde med andre aktører samt i forhold til deres tilbøjelighed til at udbyde aktiviteter for udsatte eller sårbare målgrupper.

Dertil kan spørgsmålene om samarbejde på forskellig vis sammenlignes med andre undersøgelser, som har spurgt ind til samarbejdstendenser typisk i undersøgelser af foreninger på det brede folkeoplysningsområde (Ibsen & Levinsen, 2019; Ibsen et al., 2013; Thøgersen, 2015). Det giver mulighed for at vurdere gadeidrætsaktørernes samarbejdstendenser sammenholdt med det almene foreningsliv i Danmark.

Spørgeskemaundersøgelsen er gennemført i oktober måned 2020 og sendt til 296 gadeidrætsaktører, hvoraf 110 aktører har besvaret de første dele af spørgeskemaet svarende til en svarprocent på 37 pct., mens blot 91 respondenter (31 pct.) har gennemført hele spørgeskemaet.

I gadeidrætsundersøgelsen fra 2018 (Pilgaard, 2018) var det muligt at identificere 145 aktører, som blev inviteret til at deltage, hvoraf 79 respondenter angav nogle svar (55 pct.), og blot 62 respondenter besvarede hele skemaet (43 pct.). Svarprocenten er altså lavere i 2020 end i 2018, men samtidig er respondentgrundlaget større, fordi det har været muligt at identificere langt flere aktører i 2020 end i 2018. Det er interessant i sig selv, at den identificerede gruppe af gadeidrætsaktører er steget fra 145 til 296 aktører på blot to år svarende til over en fordobling af aktørfeltet som et udtryk for, at gadeidrætsmiljøet i Danmark fortsat i er hastig vækst.

Analyserne i det følgende skal tolkes dels i lyset af relativt få besvarelser, dels i lyset af en relativ lav svarprocent, som gør det vanskeligt at argumentere for en repræsentativ undersøgelse. Det er dog det bedst mulige indtryk af aktørfeltets holdninger og ageren i forhold til samarbejde og arbejde med særlige målgrupper.

Sammenholder man svarfordelinger i spørgeskemaet med selv-evalueringerne, finder man stor overensstemmelse i aktørtype, i aktiviteter, som aktørerne arbejder med, samt i fordeling af puljer fra GADEIDRÆT, som aktørerne har modtaget midler fra. Det indikerer en overordnet repræsentativitet i besvarelserne.

3.3 Data om forankringsindsats fra gadeidræt

Den tredje datakilde til evalueringen har GADEIDRÆT selv stået for. GADEIDRÆT har gennemført forankringsforløb med 35 aktører og ønsker som led i evalueringen at få belyst effekterne af denne forankringsindsats. GADEIDRÆT har selv udformet et kortfattet spørgeskema, som 24 aktører har besvaret, svarende til en svarprocent på 69 pct. Nærværende evaluering indbefatter så vidt muligt resultaterne herfra i en analyse af forankringsindsatsen.

4. Gennemgang af selv-evalueringer

Dette afsnit giver overblik over projekternes karakter og indhold baseret på de 311 indsendte selv-evalueringer. Overordnet set finder man stor variation mellem projekterne, både hvad angår antallet af støttekroner, indholdet og omfanget af de støttede projekter.

I gennemsnit blev projekterne støttet med 21.451 kr., hvilket dækker over beløb lige fra 80.000 kr. til det projekt, der modtog flest midler³, til 1.500 kr. i den anden ende til afholdelse af et arrangement i forbindelse med Gadeidrættens Dag med formål om at udbrede kendskabet til gadeidrætsaktiviteter.

4.1 Puljer

Den økonomiske støtte falder i fire forskellige puljer, som GADEIDRÆT definerede forud for den første ansøgningsrunde i 2015, og projektansøgerne har søgt midler fra de specifikke puljer. Ser man på oversigten i tabel 1, som indeholder information fra samtlige 466 støttede projekter og ikke kun de 311 selv-evalueringer, falder både de fleste projekter og det største samlede støttebeløb i perioden 2018-2020 i 'Jokerpuljen' efterfulgt af puljen 'Søm og skruer'. Der er altså kommet en del flere projekter i 'Jokerpuljen' i forhold til den første uddelingsrunde.

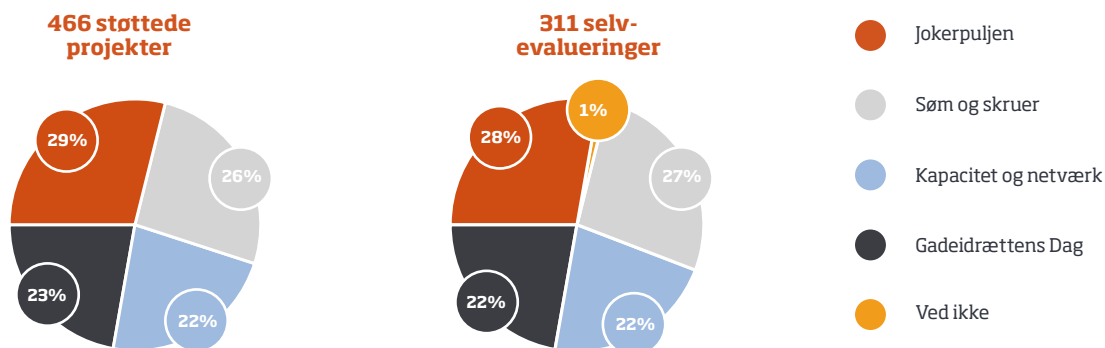
Tabel 1. Oversigt over antal projekter og udelte støttekroner på tværs af fire puljer i de to uddelingsrunder.

Pulje	Antal projekter 2015-2017	Støttekroner uddelt 2015-2017	Antal projekter 2018-2020	Støttekroner uddelt 2018-2020
Søm og skruer	111	2.9 mio kr.	121	3.0 mio kr.
Kapacitet og netværk	84	2.4 mio kr.	103	1.9 mio kr.
Gadeidrættens dag	77	1.9 mio kr.	105	2.05mio kr.
Jokerpuljen	83	2.8 mio kr.	137	3.05 mio kr.
I alt	355	10 mio kr.	466	10 mio kr.

³ Der var indsendt 311 selv-evalueringer ud af i alt 466 støttede projekter til GADEIDRÆT i august 2020, hvor evalueringsarbejdet påbegyndte.

Ser man på den procentvise fordeling over antal støttede projekter i de fire puljer i perioden 2018-2020, er der stor overensstemmelse mellem samtlige støttede projekter og fordelingen i de 311 projekter, som indgår i analysen baseret på selv-evalueringer (se figur 1 og 2).

Figur 1 og 2. Stor overensstemmelse mellem fordelingen af samtlige støttede projekter og fordelingen i selv-evalueringerne (pct.)

Søm og skruer

Et nærmere blik på, hvad der karakteriserer projekterne inden for de fire puljer viser, at 'Søm og skruer' ikke overraskende rummer bygge- og facilitetsprojekter. Projekterne søger både til nybyggeri, udvidelse af eksisterende anlæg og renovering, som uddybes senere under gennemgang af projekternes karakter.

Rigtig mange projekter under 'Søm og skruer' arbejder med inddragelse af brugerne, som ofte er børn og unge samt deres forældre. De bliver inddraget i byggeworkshops med fokus på mestring af at kunne bygge og vedligeholde ramper for derigennem at arbejde med ejerskab og medborgerskab.

Kapacitet og netværk

Denne pulje rummer en bred vifte af projekter lige fra træningsworkshops for begyndere til nationale og internationale samlinger af dygtige gadeidrætsudøvere og -instruktører. Mange projekter handler om at skabe kendskab til gadeidrættens nye målgrupper eller om at styrke fællesskaber og kendskab på tværs af geografisk spredte miljøer, eksempelvis gennem stævner eller workshops.

Man finder projekter, som søger til workshops med overnatning, hvor deltagerne kan styrke fællesskabet og arbejde intenst med udvikling af færdigheder (skills) inden for forskellige gadeidrætsdiscipliner.

Stævner bliver også brugt som en måde til at samle miljøet fra forskellige geografiske områder, hvor det sociale og fællesskaber bliver fremhævet som det primære formål med stævnerne.

Gadeidrættens Dag

Gadeidrættens Dag rummer udgifter specifikt til den årlige event, og ofte søger aktørerne til at dække udgifter som mad, musik, instruktører til gratis workshops, rekvisitter mv. Rekvisitter erhvervet til Gadeidrættens Dag bliver ofte nævnt som en katalysator for at forankre deltagelse efterfølgende for udøvere, som ikke selv ejer udstyr.

Gennemlæsning af selv-evalueringerne giver indtryk af, at der er sket en udvikling i karakteren af Gadeidrættens Dag fra 2018 til 2019⁴. Mens det gennemgående formål i 2018 var at benytte Gadeidrættens Dag som 'udstillingsvindue' til at vise gadeidrætter frem og øge kendskabet hertil, skiller en række events i 2019 sig ud ved deres indsatser, som rækker ud over dette formål.

Mange vælger eksempelvis at samarbejde med andre aktører eller events for at udbrede opmærksomheden og sigtet med eventen. I et eksempel blev Gadeidrættens Dag afholdt i samarbejde med en klimafestival, hvor de brugte midlerne fra GADEIDRÆT på at bygge et shelter til overnatning i forbindelse med Gadeidrættens Dag ved et eksisterende bålsted. Dette event havde i samarbejde med klimafestivalen som formål at bringe gadeidrætten tættere på naturen.

Andre events blev afholdt i udsatte boligområder i samarbejde med lokale idrætsforeninger, som lavede 'street'-versioner af deres almindelige aktiviteter som eksempelvis streetfodbold, streetbasket mv. På den måde blev eventen brugt til at skabe kendskab og bygge bro på tværs af foreningsliv og målgrupper, som har begrænset kendskab til og erfaring med foreningslivet.

Man finder også eksempler på Gadeidrættens Dag i mindre lokalsamfund, som formår at involvere mange aktører og gøre dagen til en lokal byfest, der rækker ud over gadeidrætsrammerne. Et sted blev eventen eksempelvis afholdt som 'familie- og kulturdag' med deltagelse af både skoleklasser, daginstitutioner og ungdomsskoler, musikskole og fægteklub i samarbejde med gadeidrætsforeningen. Også lokale erhvervsdrivende deltog som led i 'byfesten'.

Overordnet set tyder indholdet i og karakteren af Gadeidrættens Dag på, at arrangørerne udvikler sig over tid og bliver mere 'professionelle' i deres arbejde med at afholde events.

Jokerpuljen

'Jokerpuljen' er iværksat for at kunne rumme mange forskellige typer af projekter og giver mulighed for at støtte ideer, der ikke allerede er defineret på forhånd og passer ind i nogle af de tre øvrige puljer. Projekternes karakter under 'Jokerpuljen' varierer dog ikke så meget i praksis, men samler sig i trænings-/

⁴ Gadeidrættens Dag i 2020 blev som bekendt flyttet fra maj til september pga. COVID-19 og er derfor ikke inkluderet i evalueringen.

workshopforløb (45 pct. af projekterne) og events (38 pct. af projekterne). De resterende 17 pct. af projekterne fordeler sig overvejende mellem rekvisitter og faciliteter og kunne i princippet have været støttet af 'Søm og skruer', hvis projekterne havde valgt at søge den pulje i stedet.

Dykker man længere ned i målgrupperne for de projekter, der modtager støtte fra Jokerpuljen, ser man, at mange af projekterne retter sig mod særlige afgrænsede målgrupper, eksempelvis socialt udsatte, beboere i udsatte boligområder/ghettoer, kvinder på asylcentre, mennesker med psykiske udfordringer, specialskoleelever med ADHD og autisme og et enkelt projekt målretter sig LGBTQ-miljøet.

Antal fremmøder

Projekterne i de fire puljer har alle genereret en række fremmøder, som aktørerne har afrapporteret i selv-evalueringerne på baggrund af spørgsmålet: "Hvor mange aktive fremmøder har projektet skabt?".

Det er naturligvis relevant at have øje for antallet af deltagere og udøvere, der bliver 'eksponeret' for de støttemidler, som GADEIDRÆT har modtaget af Nordea-fonden. Fokus på at kunne dokumentere kvantitative effekter står stærkt inden for idrættens verden, hvor idrætsforeninger, specialforbund og idrætsorganisationer bliver målt på antallet af medlemmer som det altoverskyggende mål for deres berettigelse til både statslige og kommunale midler.

Antallet af medlemmer bliver eksempelvis ikke suppleret af et fokus på, hvor ofte medlemmerne deltager, eller af et mere kvalitativt blik på, hvordan de deltager, deres evne til at inkludere sårbare målgrupper, eller i hvilken grad der bliver arbejdet med inddragende processer og dannelse i demokratiske værdier. Ser man på indholdet i og formålet med de projekter, der bliver støttet af GADEIDRÆT, finder man, at de kvalitative fokuspunkter generelt fylder meget for aktørerne, ligesom de er udfordret i måden at tolke 'antal fremmøder' på, fordi gadeidrætskulturen ofte beror på et uformelt og forskelligartet setup. Der er eksempelvis stor forskel på at tælle foreningsdeltagere og tælle antal deltagere til enkeltstående events eller til indsatser, hvor en boligforening har gennemført åbne træninger i et afgrænset forløb for beboere i en boligforening.

I selv-evalueringerne ser man også, at aktørerne har tolket svaret om antal aktive fremmøder forskelligt. Nogle angiver antal unikke fremmøder, mens andre tolker svaret som antal fremmøder i alt over en given periode. Dertil kommer, at nogle angiver deres totale deltagerantal, eksempelvis til træning i løbet af det seneste år, mens andre kun angiver antal deltagere til det specifikke projekt, som midlerne fra GADEIDRÆT er gået til. I praksis kan det være vanskeligt at adskille fra hinanden, da mange af gadeidrætsaktørerne involverer sig i flere forskellige initiativer og projekter og både udbyder træning, workshops, events, skoleforløb mv. i løbet af et år.

Særligt under puljen 'Søm og skruer' har det været vanskeligt for aktørerne at angive et præcist bud på antal fremmøder. Arbejdet med faciliteter handler i mange tilfælde om at kunne aktivere flere deltagere i fremtiden, mens et mere begrænset antal har været involveret i selve byggeprocessen. Man finder projekter, som har involveret eksempelvis 12 frivillige unge, som har hjulpet med at designe og bygge ramper, som på sigt kan komme et større antal udøvere og dermed et større antal fremmøder til gavn. Et sådant fremtidigt antal beror dog på et skøn. Her ser man forskellige afrapporteringer af 'fremmøder', og egentlig er de 12 frivillige 'medbyggere' og selve byggeprocessen lige så interessant i et blik på gadeidrættens egenskaber og kvaliteter som det antal fremmøder, ramperne efterfølgende skaber.

Dertil kommer, at der inden for 'Søm og skruer' findes støtte til et bredt spektrum af faciliteter lige fra enkeltstående, udendørs ramper til indendørs multifunktionelle gadeidrætsfaciliteter. Ligesom ved almindelige idrætshaller eller udendørs kunstgræsbaner er det interessant at se på kapacitetsudnyttelsen af faciliteterne. Typisk vil det dog kræve enten fysiske optællinger eller en kameraovervågningsfunktion til at opgøre belægningsgraden af faciliteterne. Her vil man typisk se på antal timer i døgnet, hvor faciliteten er i brug snarere end at tælle 'antal fremmøder'. Sådanne monitoreringsværktøjer har dog ikke været i fokus i GADEIDRÆTs arbejde og vil generelt være et kommunalt anliggende - særligt i tilfælde, hvor kommunerne er med til at finansiere og/eller drive faciliteterne.

Tilbage til optælling af antal fremmøder er det dog ikke kun facilitetsprojekterne under puljen 'Søm og skruer', der er udfordret. Projekter under 'Kapacitet og netværk' eller 'Jokerpuljen', som eksempelvis har indbefattet workshops, uddannelse eller 'tours', har også haft vanskeligt ved at kvantificere på fremmøder, som eksemplet fra en camp med fokus på street dance, der modtog 22.700 kr. her illustrerer:

Under campen havde vi ca. 118 fremmødte. Siden sæsonens start i jan. 2019, har vi haft clash in session søndags workshops, afholdt 3 mini battles, gæste optrådt til danse festivaler og holdt foredrag til andre lokale events. Vi kan ikke sætte et specifikt tal på, men over 5.000 indtil videre.

(GADE19108)

Projektmodtagerne har altså haft 118 deltagere på den specifikke camp, men ser ikke campen som en enkeltstående aktivitet, da de har et langsigtet fokus i forhold til at arbejde med kulturen i streetdance, hvilket de formulerer under selve formålet med projektet:

Formålet med campen var at være et samlingspunkt, hvor unge streetdansen-aktører kunne være i dialog om, hvordan de kan styrke streetdansen kulturen. Campen skal styrke de unges stemmer og medejerskab over udviklingen og deltagelse i streetdansen-kulturen. Formålet med manifestoen er at kunne danne en handlingsplan for fremtidigt samarbejde efter kurset er slut og danne fælles værdier for et fælles fremtidigt samarbejde.

(GADE19108)

Spørgsmålet er her, hvor relevant det er at se nøgternt på de 118 fremmøder sammenholdt med de øvrige aktiviteter og samarbejder, som campen har genereret efterfølgende, herunder deres evne til at lykkes i arbejdet med styrkelse af unges involvering og medejerskab.

Også i forbindelse med Gadeidrættens Dag finder man projekter, der bliver afholdt som en del af en større byfest, hvor optælling af antal fremmøder beror på et skøn. Disse afgrænsede events er dog samlet set dér, hvor man kommer tættest på at kunne estimere antallet af fremmøder, og hvor selv-evalueringerne i størst omfang kommer med specifikke tal herpå. Men ofte angiver aktørerne et interval, eksempelvis mellem 50 og 100 deltagere, hvorfor et specifikt tal ville være baseret på et gennemsnit af det interval, der bliver indberettet.

Datamaterialet fra selv-evalueringerne er på baggrund af ovenstående for usikkert til, at evalueringen kan forsvare rent metodisk at give et validt bud på antal fremmøder eller antallet af udøvere, som er blevet eksponeret for de mange projekter under GADEIDRÆT.

GADEIDRÆT har dog på eget initiativ været i dialog med mange af aktørerne i tilfælde, hvor de ikke har udfyldt antal fremmøder i selv-evalueringerne, eller hvor de har oplyst et tal, der ikke beroede på 'antal fremmøder'. GADEIDRÆT har ved projekter, der handler om faciliteter foretaget en definition af antal fremmøder, der går på at estimere antallet af fremmøder på et år⁵, hvilket adskiller sig fra et fokus på unikke deltagere.

På baggrund af selv-evalueringerne og disse opfølgninger estimerer GADEIDRÆT, at der i alt har været 470.800 fremmøder på tværs af de fire puljer. Puljen 'Søm og Skruer' har genereret 367.075 fremmøder, 'Kapacitet og netværk' 20.316 fremmøder, 'Gadeidrættens Dag' 29.914 fremmøder og 'joker-puljen' har genereret 53.495 fremmøder. Projektet havde til mål at nå 300.000

⁵ GADEIDRÆT benytter en række regneregler til at vurdere antallet af årlige fremmøder. Regnereglerne tager blandt andet højde for antal regnvejrsdage i Danmark, og for hvorvidt de udendørs faciliteter er med lys eller ej.

fremmøder, og med forbehold for metodens usikkerheder og skøn tyder selvrapporteringerne på, at projektet er lykket med at nå bredt ud. Ikke kun i forhold til antal udøvere og antal fremmøder, men også i forhold til forskellige aktørtyper, målgrupper og lokale samarbejder, som det fremgår af evalueringens følgende afsnit.

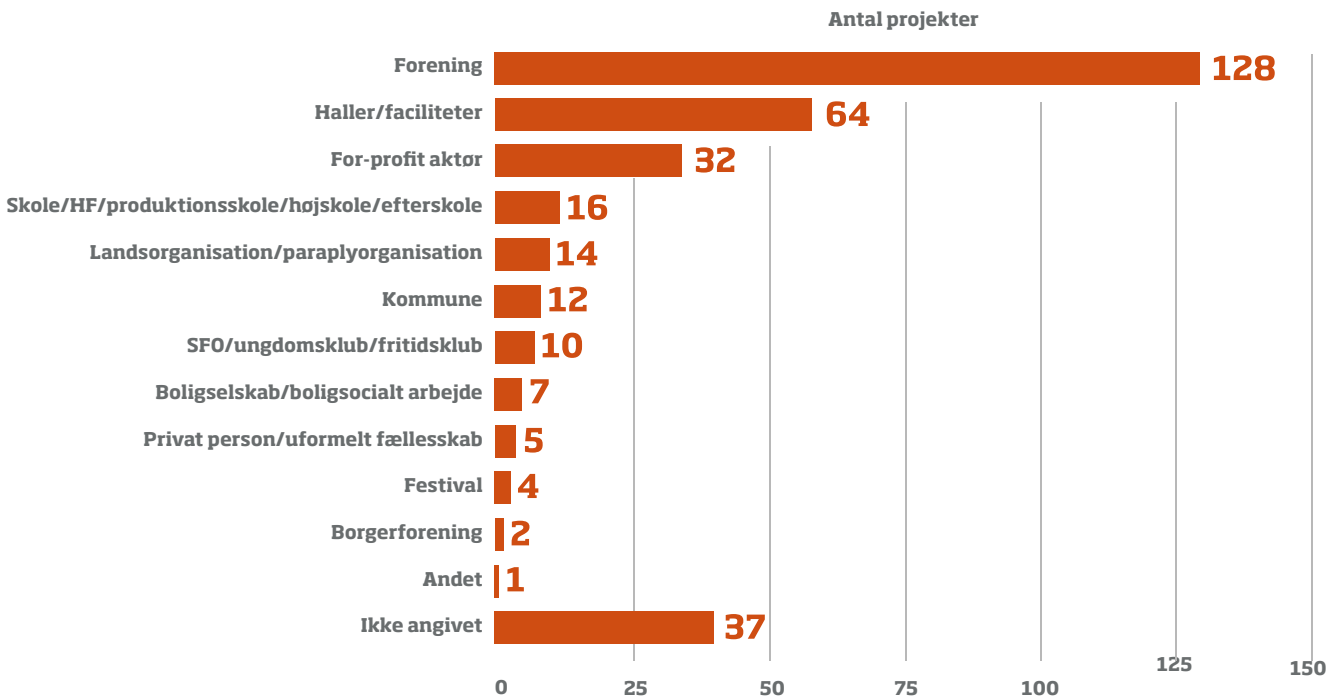
4.2 Gennemgang af selv-evalueringer

For at skabe et overblik over projekternes karakter er der i det følgende fokus på, hvilke aktører der søger midler hos GADEIDRÆT, hvilke aktiviteter og aktivitetstyper de modtager støtte til, samt hvilke målgrupper de henvender sig til.

Aktør-typer

Et bredt felt af aktører har søgt midler hos GADEIDRÆT, men foreninger udgør ligesom i 2017 langt den største målgruppe for støtte (se figur 3) (Pilgaard, 2017). Omvendt finder man en stor stigning i haller/faciliteter, som nu fylder betydeligt mere end i sidste udlodningsrunde, mens uformelle fællesskaber næsten ikke figurerer længere. Det kunne tyde på en modningsproces i retning af flere formelt organiserede aktører, som også blev italesat i evalueringen fra 2017.

Figur 3. Foreninger udgør den mest dominerende organiseringsform blandt projektmodtagerne.

Figuren viser en optælling over de aktør-typer, som fremgår som ansøgere i selv-evalueringerne. Tallene kan summere til mere end 311 i tilfælde, hvor flere forskellige aktører står som ansøger.

Foreninger

Foreningerne udgør den største organiseringsform blandt de aktører, der modtager støtte fra GADEIDRÆT. Projekterne i denne kategori er karakteriseret ved at være meget forskellige, hvilket afspejler sig i fordelingen af puljer, som foreningerne modtager midler fra (flesteprojekter ligger i 'Jokerpuljen' (29 pct.), mens de færreste modtager midler fra 'Gadeidrættens Dag' (20 pct.)).

Foreningerne har både karakter af helt 'almindelige' foreninger og mere 'åbne fællesskaber', som måske mest på papiret ligner en forening, men som i praksis mere kan betegnes som et uformelt community. Nogle af de mere uformelle foreningstyper har typisk en platform på Facebook og laver aktiviteter, events og arrangementer forskellige steder frem for at være tilknyttet én specifik facilitet.

Blandt de klassiske foreninger ser man både specifikke skateforeninger eller gadeidrætsforeninger, men man ser også helt andre foreninger, eksempelvis en flerstrengt idrætsforening eller etableret gymnastikforening, søge midler til eksempelvis parkourtræning.

Foreningerne fokuserer overvejende på skateboarding efterfulgt af streetfodbold, streetdance og streetbasket, og omvendt har ingen af foreningerne søgt midler til aktiviteter som streethockey, streethandball, slackline eller longboard. Foreningsaktiviteterne samler sig under events eller træningsforløb/camps/workshops/turneringer, ligesom foreningerne i høj grad samarbejder med andre foreninger eller med andre aktørtyper.

Faciliteter

Under kategorien af haller/faciliteter finder man skaterhaller, multiparks, sportscentre og GAME Streetmekkas. Disse aktører søger midler til udvidelse, nye faciliteter eller renovering af det eksisterende samt til at afholde events og arrangementer. Det giver indtryk af, at gadeidrætsfaciliteterne udvikler sig og er ved at konstituere sig som ressourcestærke aktører i det danske idrætslandskab. De skaber grundlag for deltagelse i gadeidrætsaktiviteter uden, at aktiviteterne nødvendigvis er koblet op på en formel foreningsstruktur. I flere tilfælde er selve faciliteten omdrejningspunktet for at stifte en forening, som så kan udbyde aktiviteter for forskellige målgrupper ofte med deltagerbetaling og i nogle tilfælde uden betaling.

Skoler/uddannelsesinstitutioner/SFO

Flere skoler, efterskoler, ungdomsuddannelser samt SFO'er og fritidsklubber har ligeledes søgt midler til gadeidrætsaktiviteter/faciliteter. Hovedparten arbejder

med udvidelse og optimering af udearealer og legepladser, der muliggør gadeidrætsaktiviteter som leg i frikvartererne og i fritidsklubben.

Midlerne til skolerne blev også søgt til eksempelvis afholdelse af skole OL og til et projekt, der kombinerer kreative fag som billedkunst med gadeidræt. Her finder man et projekt, som indkøbte blanke skateboards, som eleverne selv kunne designe. I et andet projekt blev midlerne brugt på at afholde danse-camp på en uddannelsesinstitution.

Boligselskaber

De boligselskaber, der har modtaget midler, benytter gadeidrætsaktiviteterne til boligsocialt arbejde i udsatte boligområder. Boligselskaberne formulerer, at gadeidrætterne er velegnede i den kontekst, fordi det er muligt at bringe rekvisitter og faciliteter ud i boligområderne, og fordi aktiviteterne ofte tillader uformel deltagelse på tværs af køn, alder og niveau.

Man finder også boligselskaber, som har været tovholder på afholdelse af Gadeidrættens Dag, hvor de benytter eventen som en lejlighed til at bringe beboerne sammen om uformelle aktiviteter, herunder at bringe det lokale foreningsliv og civilsamfund tættere på boligområdet.

Opsamling

Feltet af gadeidrætsaktører er bredt, og der er mange forskellige aktører, der ønsker at udvikle gadeidrætsaktiviteter landet over. De formelle aktører fylder mest blandt puljemodtagerne, og der ser generelt ud til at foregå en modningsproces, hvor flere uformelle aktører har organiseret sig på mere formel vis.

I praksis samarbejder formelle som uformelle aktører ofte om projekterne, men det er ikke muligt at give et retvisende billede af omfanget og tilbøjeligheden til at samarbejde på tværs af aktører på baggrund af selv-evalueringerne.

Selv-evalueringerne er oftest udfyldt af en primær aktør, som er ansvarlig for projektet, og indtrykket er, at det ofte er de formelle aktører, som foreninger, der fremgår som den ansvarlige aktør, idet de typisk har en nemmere adgang til at søge midler hos fonde, end andre mere uformelle aktører har. Der er således i nogle tilfælde flere involverede aktører i projekterne, end det formelt set ser ud til.

Derfor er samarbejdstendenserne blevet kortlagt i en særskilt spørgeskemaundersøgelse blandt de gadeidrætsaktører, der har modtaget midler fra GADEIDRÆT. Samarbejdstendenserne uddybes senere i evalueringen (se 'Samarbejder i gadeidrætten').

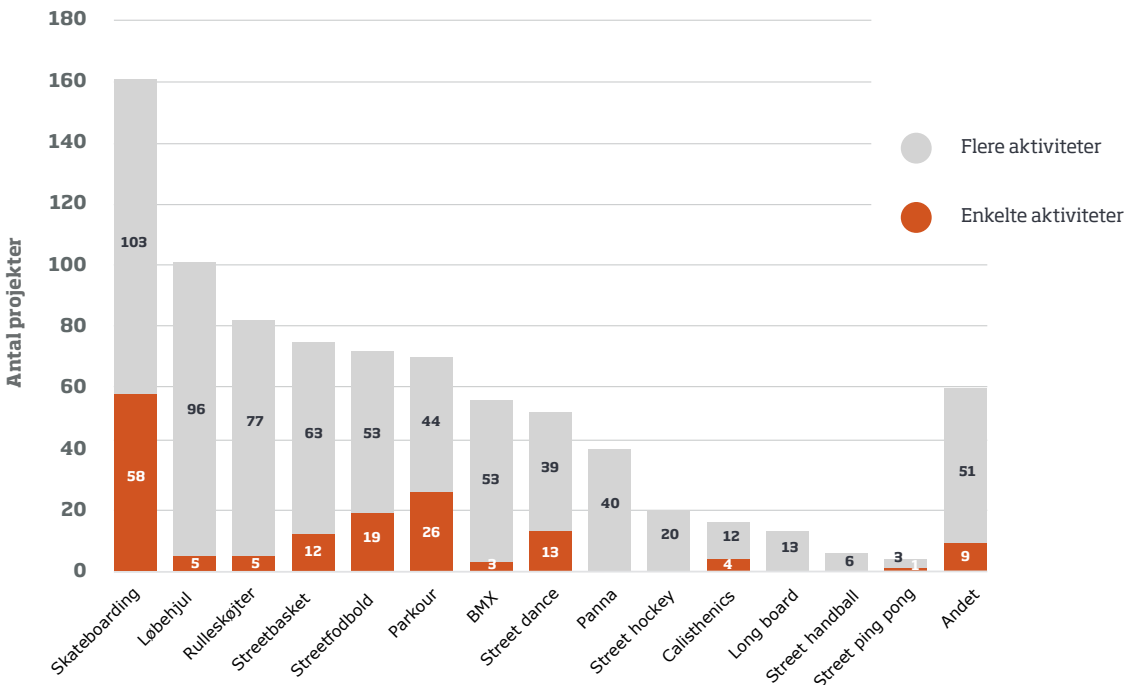
Aktiviteter

Blandt de støttede projekter finder man en bred vifte af forskellige gadeidrætsaktiviteter, som spænder lige fra skateboarding, løbehjul og rulleskøjter til panna og parkour. Figur 4 herunder viser, at projekterne oftest beskæftiger sig med skateboarding, og at de oftest fokuserer på mere end én aktivitet. Faktisk indgår skateboarding i halvdelen af alle projekter.

Midlerne til skateboarding kommer hovedsageligt fra puljen 'Søm og skruer' og anvendes i høj grad til at skabe nye skatefaciliteter og vedligeholde eller udbygge eksisterende anlæg.

Aktiviteter på løbehjul og rulleskøjter indgår ligeledes i mange af de støttede projekter, ofte i kombination med andre aktiviteter - særligt med skateboarding. Det skyldes, at de ofte kan benytte de samme typer af faciliteter.

Figur 4. Støttekronerne går i størst omfang til skateboarding

Figuren er baseret på fig. spørgsmål i selv-evalueringen: "Hvilke gadeidrætsgrene dækker jeres projekt?".

Streetbasket og streetfodbold udgør også en stor andel af aktiviteterne i de støttede projekter. Streetbasket har overhalet både streetfodbold og parkour målt på antal støttede projekter med fokus på aktiviteten siden evalueringen i 2017, og panna fylder ligeledes en del, mens det ligesom calisthenics og long board slet ikke havde en særskilt kategori i 2017. I disse boldaktiviteter bliver udlodningsmidlerne særligt brugt på at afholde events, workshops, træningsforløb, camps og turneringer.

Projekttype

Ser man nærmere på projektyperne, udgør events den største kategori efterfulgt af træningsforløb/camps/workshops/turneringer samt projekter omhandlende faciliteter/renovering af faciliteter og rekvisitter. Relativt få projekter omhandler andet, eksempelvis uddannelse og netværk, selvom 22 pct. af projekterne har modtaget midler fra 'Kapacitets- og netværkspuljen'. Det skyldes, at mange events og trænings- eller workshop-forløb har fået midler fra 'Kapacitets- og netværkspuljen', fordi projekterne bruger workshops, træningsforløb og events som genstandsfelt for at arbejde netværksbaseret.

Events

De fleste events, herunder 'Gadeidrættens Dag', afvikles i løbet af en enkelt dag eller aften, mens enkelte forløber over flere dage med overnatning. Flere af eventsene kombinerer det med workshops, konkurrencer og opvisninger, hvor både professionelle og nybegyndere deltager. De fleste events har karakter af uformelle, sociale arrangementer med åben adgang og ofte fællesspisning og DJ's, mens enkelte events er mere formelle receptioner med borgmester-åbninger og besøg af lokalpolitikere.

Langt de fleste aktører giver udtryk for vellykkede events og ønsker at afholde lignende arrangementer igen, men ikke alle events er forløbet som forventet. Den største udfordring for aktørerne har været at rekruttere mange deltagere til arrangementerne, og til ét event mødte kun to deltagere frem. Citatet herunder eksemplificerer udfordringen med at rekruttere deltagere, samt at man også ser flere refleksioner over, hvad man kan gøre anderledes næste gang:

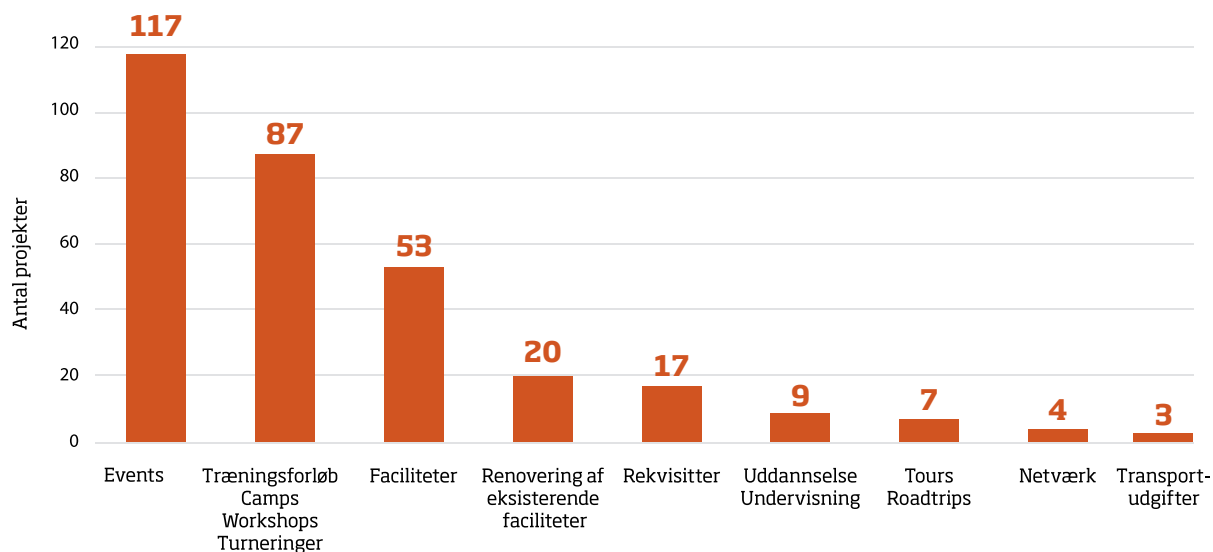
Vi ville gerne have haft lidt flere tilmeldte (nogle blev væk). Vi skal næste gang være mere synlige (vi reklamerede på de sociale medier Instagram og Facebook). Vi tænker at besøge de lokale skaterparks og reklamere for eventet. En del blev hjemme, da de ikke havde nogen kørelejlighed til at komme til [bynavn]. Da vi er i 'Udkantsdanmark', må vi bare erkende, at ikke alle har mulighed/midlerne til at komme til sådan et event. Her kunne leje af en bus være et super tiltag.

(GADE18210)

Aktørerne bag projektet har gjort sig overvejelser om, hvordan de fremadrettet kan reklamere for eventen og imødekomme nogle af de barrierer, som de forventer har været årsag til den lave deltagelse.

En anden aktør giver udtryk for, at de ønsker at gå i dialog med GADEIDRÆT om, hvordan de fremadrettet kan tiltrække flere deltagere til deres events.

Figur 5. Events udgør størstedelen af de projekter, der modtager støtte

Figuren viser en optælling over projekttyper, som fremgår i selv-evalueringerne. Tallene summerer til mere end 311, da nogle projekter blander flere projekttyper sammen.

Træningsforløb/workshops/camps/turneringer

Næstefter events fylder træningsforløb/camps/workshops/turneringer en stor andel af projekterne (28 pct. af alle projekter). Denne kategori dækker meget bredt over både ugentlige træninger, camps, der strækker sig over flere dage, og workshops, der afvikles på en enkelt dag. Dertil finder man også turneringer, der enten afvikles på en dag eller strækker sig over en længere periode.

Det er vanskeligt at adskille turneringer fra workshops og camps, fordi projekterne ofte benytter flere af begreberne i samme projekt. Turneringerne afholdes ofte som en camp eller kombinerer turneringen med en træningsworkshop eller lignende.

Flere af projekterne har afholdt nationale mesterskaber i eksempelvis løbehjul, panna eller calisthenics⁶ og internationale turneringer i eksempelvis panna, hvilket vidner om, at der også inden for nogle hjørner af gadeidrætskulturen eksisterer en konkurrencepræget mentalitet, som man ellers typisk forbinder med mere klassiske sportsgrene.

⁶ Calisthenics er træning med egen kropsvægt. Aktiviteten kendes også som street workout, og den kræver minimum brug af redskaber og kan udføres i byens rum. Klassiske øvelser i Calisthenics er Chin-ups, dips, squats, sving i træningsbar mm.

Omvendt ser man i projekterne en ret anderledes træningskultur, end man kender fra mere klassisk idræt med faste sæsonforløb på faste tidspunkter målrettet meget specifikke målgrupper.

Træningsforløbene er typisk mere kortvarige – ofte med karakter af intense workshopforløb eller et begrænset antal gange, men man ser også projekter, der går mere traditionelt til værks og udbyder træning på faste dage til faste målgrupper. Det gælder eksempelvis en roller derby forening, som henvender sig til kvinder over 18 år. De faste træningsforløb henvender sig dog typisk til nybegyndere for at sikre adgang for nye målgrupper til at lære gadeidrætterne at kende, og her kan man ofte deltage på tværs af køn og alder.

Fælles for mange af trænings-/workshop og camp-aktiviteterne er, at aktørerne ønsker at skabe inkluderende fællesskaber, hvor gadeidrætten bliver 'det fælles tredje'. I den forbindelse henvender mange af projekterne sig som oftest til "alle der har lyst og interesse", og aktørerne søger i flere tilfælde støtte til at udbyde billige eller gratis træninger, så også målgrupper med få økonomiske ressourcer kan deltage.

Andre projekter målretter aktiviteterne til særlige grupper, hvor formålene blandt andet er at skabe gode relationer, mere selvværd, succesoplevelser, udvikling og venskaber. Eksempelvis udbyder et projekt ugentlige fodboldtræninger til kvinder på asylcentre, mens et andet projekt omhandler fripas til sommercamps for børn, der kommer fra familier, der er økonomisk dårligt stillede. Der er også projekter, der har fokus på at rekruttere børn og unge, der ikke i forvejen dyrker idræt i en forening. For at nå ud til denne målgruppe tager flere af projekterne udgangspunkt i konceptet 'Meet-up & eat-up', hvor de spiser sammen efter træning.

Faciliteter

53 ud af de 311 projekter modtog midler til nye faciliteter. Hovedparten af disse (46 projekter) modtog midler fra puljen 'Søm og skruer', og størstedelen udformede sig som byggeworkshops under koncepter som 'Do It Yourself' (DIY) eller 'byg og hyg', som også beskrevet under det tidligere afsnit om faciliteter under 'Aktørtype'. Formålene i disse projekter var at etablere eller udvide gadeidrætsområder i lokalsamfundet gennem nye faciliteter, og der er blevet bygget skateparks, ramper og bowls, etableret parkourområder og pannabaner, gravet ud til BMX-baner mv.

Mange af projekterne inviterede lokalsamfundet/lokale frivillige med på byggeworkshopsene og ønskede at inddrage gadeidrætsudøverne med henblik på at sikre lokalt ejerskab. Et enkelt projekt nævner ligefrem begrebet 'medborger-skab' i selv-evalueringen.

Et andet projekt arbejder med inddragelse og ejerskab, hvilket har affødt både engagement og læring, som citatet herunder illustrerer:

De unge har virkelig påtaget sig opgaven med at skabe deres sted, og pengene har givet dem tryghed i arbejdet. De unge ønskede selv at give alle unge medbestemmelse i skabelsen af deres nye sted, og det er i høj grad lykkedes. Som helhed har huset budt på så mange forskellige projekter, at alle evner kunne bruges, og amatørrampebyggerne har omfavnet 'learning by doing'-princippet og set [navn] som en læremester.

(GADE19059)

Byggeworkshopsene handler således både om at tage ejerskab, om medbestemmelse, om oplevelsen af at alle evner og kompetencer kan bringes i spil og om 'learning-by-doing', som koncept for opbygningen af de færdige faciliteter. Her kommer 'demokratisk opdragelse' på spil som et ekstra lag, der løfter projektet op over 'det fælles tredje', som handler om at skabe faciliteter.

I et tredje eksempel blev en trailer ombygget til en mobil rampe, som kan flyttes rundt i lokalområdet, mens et fjerde projekt handlede om at etablere en 'mobil skaterbane', hvor ramperne relativt nemt kan flyttes, så det er muligt at opbygge og ombygge banen efter behov.

Undervejs i byggeworkshopsene oplevede nogle af aktørerne udfordringer i forbindelse med at bygge faciliteter. I et projekt blev skaterrampen lidt for stejl at skate på grundet manglende erfaring hos 'amatørbyggeren'. Men også blandt aktører, som brugte projektmidlerne til at hyre eksperthjælp, finder man eksempler på udfordringer i byggeprocessen, som det her antydes:

Det var udfordrende at finde et tidspunkt hvor rampebyggerne havde tid. Derfor er projektet blevet udskudt flere gange.

(GADE18140)

Ventetider på håndværkere og lange leveringstider på byggematerialer forsinkede processerne i nogle projekter. Derudover blev mange projekter forsinkede som følge af COVID-19 og de restriktioner, som det medførte. Et enkelt projekt fremhæver dog, at COVID-19 lockdown medførte mere frivillig arbejdskraft, hvormed projektet fik mulighed for at bygge mere end først forventet.

En mindre del af projekterne købte færdige faciliteter, eksempelvis parkourkasser og –stativer, basketkurve, pannabaner mv. med henblik på at skabe nye faciliteter til gadeidrætsudøverne.

Renovering af faciliteter

En del af projekterne har modtaget midler til renovering af eksisterende faciliteter. Her ser man en naturlig udvikling fra første runde af uddeling af midler, hvor der var langt flere projekter med fokus på nybyggeri.

Der er store variationer i, hvordan midlerne er blevet brugt, men fælles for projekterne er, at alle, med undtagelse af ét enkelt projekt, har modtaget midler gennem puljen 'Søm og skruer' og at projekterne, med undtagelse af to, fokuserer på faciliteter til bl.a. skateboarding.

Formålet med renoveringen af de eksisterende faciliteter var overvejende at opgradere og optimere faciliteter, så de både er attraktive for nye og nuværende udøvere samt at tilgodese udøvere på forskellige niveauer.

I mange af projekterne fandt renoveringen sted gennem DIY-workshops, hvor frivillige og/eller foreningsmedlemmer bidrog til ombygning og nytænkning af faciliteterne, så der blev skabt et fællesskab og knowhow om byggeprocessen.

I de fleste projekter bestod processerne i at renovere og reparere ramper, male, svejse og slibe eksisterende faciliteter og eventuelt opgradere til nye. Enkelte projekter erhvervede sig belysning til skateparkerne, så faciliteterne også kan anvendes, når det er mørkt.

Rekvisitter

Det er hovedsageligt foreninger, men også haller, skoler, ungdomsklubber og fritidsklubber, der har søgt midler til nye rekvisitter og sikkerhedsudstyr med det formål at skabe bedre forudsætninger for at udvikle udøverne og højne kvalitet, niveau og sikkerhed under træningerne.

De nyindkøbte rekvisitter og sikkerhedsudstyr spænder over alt fra nye skateboards, nedfaldsmåtter til parkour, 3x3 mål til streetfodbold og skateboardskabe i skolegården, som skal sikre tilgængelighed af skateboards. Dertil kommer nyt låne- og sikkerhedsudstyr til foreningernes begynderhold, således at nybegyndere ikke selv skal investere i eksempelvis rulleskøjter, håndleds-, albue- og knæbeskyttere.

Enkelte projekter indkøbte rekvisitter i form af soundboxes og bikeblates (cykel med anlæg), som skulle medvirke til at skabe stemning og opmærksomhed ved udendørs træninger og events.

Et andet projekt købte en ladcykel til at fragte udstyr som bolde, mål, skateboards, løbehjul osv. rundt i byen til forskellige steder med det formål at 'bringe gadeidrætten tilbage på gaden'. Heri fornemmer man en iboende kommentar om, at det står i kontrast til de senere års stigende fokus på at bygge specifikke faciliteter og anlæg til gadeidræt.

Uddannelse og undervisning

En mindre pulje på ni projekter søgte midler til at uddanne sig og modtage undervisning af andre gadeidrætsinstruktører (med det formål at kunne blive bedre til selv at undervise andre). Alene skateboarding og parkour har været omdrejningspunkt for sådanne forløb, og typisk indgik både teoretiske og praktiske elementer.

Projekterne modtog både midler til at dække udgifter i forbindelse med undervisning, men også til at dække udgifter forbundet med at sende skatere og parkourudøvere på uddannelse og instruktørkurser, så de efterfølgende kan undervise andre.

Et enkelt projekt modtog penge til et meet-up for parkourundervisere med henblik på at vidensdele og udvikle parkourundervisningen i hele regionen. Et andet projekt indbefattede et seminar om skateboarding som pædagogisk værktøj, som oplæg til efterfølgende sparring på tværs af undervisere om potentialet ved skateboarding i det pædagogiske og sociale arbejde.

Tours/roadtrips

Et mindre antal på syv projekter modtog penge til tours/roadtrips rundt om i landet for at skabe synlighed og øge kendskabet til gadeidrætten. Nogle af projekterne bestod i at besøge andre gadeidrætsfaciliteter end dem, der er placeret i lokalområdet. Andre havde til formål at promovere gadeidrætten for særlige målgrupper.

Et enkelt projekt ønskede at skabe øget opmærksomhed om gadeidrætten blandt kvinder, hvorfor syv kvindelige udøvere tog rundt i Danmark, hvor de bl.a. gennem workshops, udarbejdet i samarbejde med lokale aktører, forsøgte at skabe synlighed.

Et andet projekt ønskede at skabe en øget opmærksomhed på gadeidrætten blandt kørestolsskatere, hvorfor aktørerne havde arrangeret en tour i Jylland med tyske kørestolsskatere.

Netværk

Enkelte projekter, som primært modtog støtte gennem puljen 'Kapacitet og netværk', havde som hovedformål at skabe eller udbygge et større netværk inden for gadeidrætten, hvor det er muligt at vidensdele og sparre med andre, herunder både private/selvorganiserede gadeidrætsudøvere og organiserede gadeidrætsaktører.

Formålet var ikke nødvendigvis at skabe organiserede netværk, men at mødes med andre med samme interesse og visioner for at udvikle gadeidrætten lokalt eller på tværs af landet.

Egentlig har mange flere projekter til formål at skabe netværk, end det kommer til udtryk i optællingen her. Det skyldes, at mange netværksprojekter samtidig har form af at være et stævne eller en træningsworkshop, som blander dagsordenerne. Helt generelt ligger der i mange gadeidrætsaktører et ønske om at bruge gadeidrætten som genstand for at skabe møder og fællesskaber på tværs af målgrupper og geografi.

Opsamling

På tværs af projekterne finder man en italesat ambition blandt projektmodtagerne om at gøre gadeidrætsaktiviteterne til genstand for lokale fællesskaber med inddragelse, ejerskab og aktiv involvering. Aktørerne har altså visioner om at gøre gadeidrætten til en øvebane for medborgerskab og udvikling af demokratiske værdier. Det er interessant, at aktørerne ikke i den forbindelse hænger sig i særlige organiseringsformer eller typer af aktører, men arbejder bredt sammen på tværs af forskellige formelle og uformelle aktører lokalt med fokus på interessen for gadeidræt som 'det fælles tredje'.

Modningsprocessen i retning af flere formelt organiserede aktører er ligeledes interessant. Støtter man uformelle ildsjæle, er det med til at skabe et fundament for mere formelle fællesskaber, som vokser nedefra med afsæt i frivillige kræfter, samskabelse og lokalt ejerskab. Støtten af det uformelle bliver dermed snarere en forudsætning for at udvikle bæredygtige fællesskaber og miljøer lokalt frem for at være en modsætning til det organiserede miljø.

"DER ER IKKE NOGEN, DER GØR DET, HVIS VI IKKE SELV GØR DET"

Skaterne i Karolinelund i Aalborg startede i bedste græsrodsstil som en gruppe uden de store midler eller viden om, hvordan man skaffede sig dem. Men med støtte fra GADEIDRÆT fik de pludselig et økonomisk råderum, der gjorde det muligt at bygge en skatepark fra bunden, hvilket har givet skaterne anerkendelse fra både kommune og lokalmiljø.

EN OVERSET KULTUR

Peter Nielsen fra Aalborg har skatet stort set hele livet, men har altid haft opfattelsen af at være en del af en kultur, der er blevet overset – særligt i det kommunale prioriteringssystem. Dette betød, at Aalborgs skatefaciliteter i mange år var mangelfulde, ja nærmest ikke-eksisterende. For Peter afspejlede det tydeligt, hvordan skate og gadeidræt ikke blev set som en legitim idrætsudøvelse, hvilket, han mener, er en skam, netop fordi: "det kan enormt meget ikke, og det kan noget for nogle mennesker, som ikke kan finde noget andet sted".

EN UVENTET DREJNING

Blandt skaterne, der holdt til i Karolinelund, var der heller ikke råd til at spytte i kassen til nye ramper, og pengemanglen gjorde, at der af og til opstod spændinger i gruppen. Dette skulle dog alt sammen ændre sig, da Peter en dag sendte en ansøgning afsted til GADEIDRÆT. Ingen af skaterne havde erfaring med fondsansøgninger, og derfor var der heller ikke de store forhåbninger om at få bevillingen. "Jeg tror, vi snakkede om, det kunne være grineren at få 500 kroner eller et eller andet", fortæller Peter, "Men så fik jeg en mail om at, I har fået 20.000, og så var vi ved at falde ned af stolen. Fordi vores budgetter var i 1, 2 eller 300 kroner på det tidspunkt".

PARKEN DER BINDER SKATERNE SAMMEN

Pengene får hurtigt ben at gå på, og en bevilling bliver til flere. Fra at skulle vende hver en krone er der nu

pludselig råd til at købe både: "... betonbiler og professionelle værktøjer og alle mulige ting og sager, som vi ikke havde drømt om i vores vildeste fantasi", fortæller Peter. Skaterne knokler, og efter lang tid har de endelig fået bygget den park, de så længe har drømt om. Peter forklarer, hvordan den hårdt tiltrængte park har været med til at forankre skatescenen i Aalborg, så kulturen ikke døde ud. Det er blevet et sted, skaterne kan mødes og dyrke sporten, og som binder dem sammen i et fællesskab på samme måde, som havde de haft et klubhus.

HÅRDT ARBEJDE BÆRER FRUGT

Et vigtigt fokuspunkt i byggeriet af parken var de lokales accept, for uden den fik skaterne højest sandsynligt ikke lov at blive. Gør-det-selv-arbejde har det nemlig med ikke altid at være lige skønt for alles øjne, hvilket til tider kan føre til manglende accept. Derfor tænkte skaterne i høj grad over parkens udseende, hver gang de gik i gang med et nyt byggeprojekt, og en god portion tid og kræfter blev brugt på at gøre stedet så præsentabelt som muligt. På mange måder har arbejdet båret frugt, og skaterne oplever at få en hel del positive tilkendegivelser fra lokalbefolkningen, om hvor rart det er at se unge mennesker, der gider tage fingrene op af lommen. Men som Peter siger, er de blevet nødt til at tage de fingre op af lommen og klø på, for: "Der er ikke nogen, der gør det, hvis vi ikke selv gør det"

5. Gadeidrætsaktørernes fokus på særlige målgrupper

Som led i evalueringen har GADEIDRÆT haft en interesse i at få kortlagt gadeidrætsaktørernes tendenser til at arbejde med piger/kvinder samt med særligt sårbare eller udsatte målgrupper. Herunder at vurdere GADEIDRÆT som katalysator for fysisk aktivitet i Danmark.

Evalueringen har ikke mulighed for at dokumentere, hvorvidt deltagerne til forskellige aktiviteter og events kan betegnes som udsatte eller sårbare, ligesom evalueringen ikke giver præcise opgørelser over antallet af deltagere. Den følgende analyse er udelukkende baseret på aktørernes egne vurderinger heraf.

Både selv-evalueringerne og spørgeskemaet indeholder spørgsmål vedrørende de målgrupper, som projekterne henvender sig til. Det er imidlertid vanskeligt at kortlægge karakteristika for målgrupperne, idet de færreste projekter har en snæver afgrænset målgruppe, men ønsker inkluderende fællesskaber, hvor alle med interesse for gadeidrætten må deltage.

En umiddelbar optælling af selv-evalueringernes kommentarer viser, at 128 (41 pct.) af de 311 projekter henvender sig til alle uanset køn, alder og niveau. Et generelt indtryk er dog, at langt de fleste projekter overvejende når ud til drenge og unge mænd, og at de evner at nå ud til børn og unge fra socialt udsatte boligområder, som ikke normalvis dyrker idræt.

Dertil har en række projekter et udpræget formål om at ramme børn og unge, som ikke i forvejen dyrker idræt i foreningsregi. Her er fokus dog primært på inklusion i et fællesskab snarere end på elementer som fysisk aktivitet i sig selv.

Også i 2017 viste den første evaluering, at projekterne sigter bredt i målgrupper, er gode til at involvere etniske minoritetsgrupper og har størst succes med at appellere til drenge og mænd, hvilket har affødt et særligt fokus på at rekruttere piger og kvinder i en række projekter i 2018-2020.

5.1 Køn

På baggrund af en umiddelbar optælling af selv-evalueringerne viser det sig, at 286 projekter (92 pct.) henvender sig til begge køn, mens 18 projekter (6 pct.) udelukkende henvender sig til piger/kvinder og 7 projekter (2 pct.) alene henvender sig til drenge/mænd.

Hovedparten af de projekter, der henvender sig til begge køn, oplever dog, at de primært formår at rekruttere drenge/mænd, selvom det fremgår af flere af selv-evalueringerne, at aktørerne bag projekterne har ønsket at sætte mere

fokus på at inkludere flere piger/kvinder og dermed styrke deltagelsen af piger/kvinder i gadeidrætsaktiviteterne. Et af projekterne beskriver formålet således:

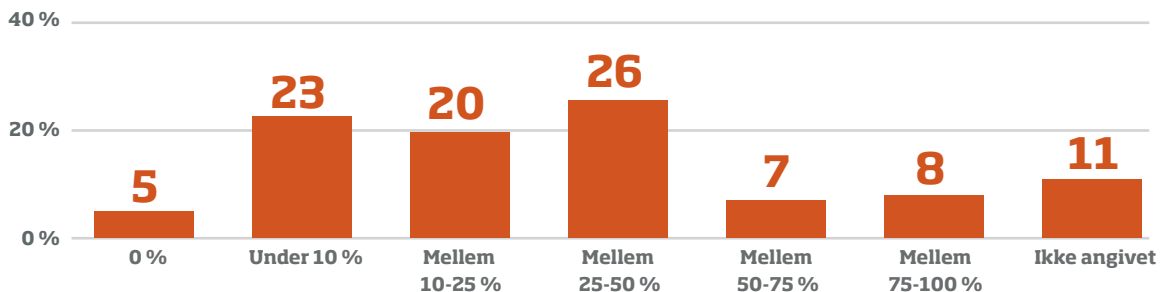
Formålet med vores projekt var at få flere piger i [bynavn] til at skate, men også at få piger fra hele Danmark til at komme og skate med. Desuden ville vi gerne skabe bro mellem drenge- og pigeskate og vise, at vi allesammen bare er skatere, og at vi kan skate sammen.

(GADE19362)

En opgørelse fra selv-evalueringerne viser, at 28 pct. af de 311 projekter havde under 10 pct. kvinder som deltagere, mens yderligere 20 pct. havde deltagelse fra mellem 10-25 pct. kvinder (se figur 6).

Til sammenligning var der i 15 pct. af projekterne overvejende eller udelukkende deltagelse fra piger/kvinder. Kønsligheden i gadeidræt er altså et løbende fokus, som gadeidrættens stadig er udfordret på.

Figur 6. Kønslighed præger stadig gadeidrættens, men flere aktører har fokus på at rekruttere piger/kvinder (pct.)

Figuren er baseret på flg. spørgsmål i selv-evalueringen: "Hvor stor en procentdel af de aktive fremmøder var piger/kvinder?".

Hovedparten af de projekter, der enten henvender sig til piger/kvinder eller drenge/mænd, fokuserer på skateboarding (foruden et enkelt parkour-projekt, der henvender sig specifikt til kvinder). Samtidig er projekterne kendetegnet ved alene at fokusere på én aktivitet, hvilket er interessant i lyset af projekternes generelle tendens til at omfatte flere aktiviteter.

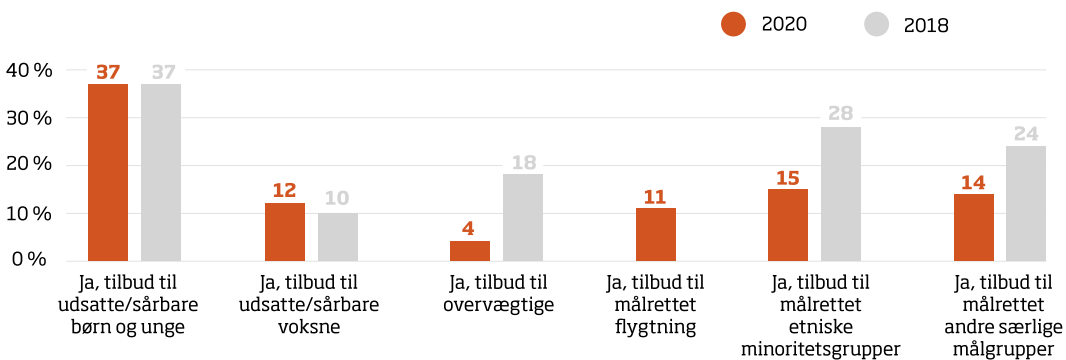
Omvendt er der en tydelig forskel i aktiviteterens karakter afhængig af, om de henvender sig til piger/kvinder eller drenge/mænd, idet projekterne til piger/kvinder ofte har til formål at præsentere og introducere til gadeidrætsmiljøet blandt andet gennem træningsforløb og workshops, mens de projekter, der specifikt henvender sig til drenge/mænd, ofte omfatter turneringer og derved i højere grad er konkurrencepræget.

5.2 Udsatte målgrupper

Flere af selv-evalueringerne nævner et særligt fokus på udsatte målgrupper. Det kan være meget bredt defineret, såsom børn og unge i et særligt boligområde, eller mere snævert defineret som eksempelvis kvinder på et asylcenter, elever på en specialskole, kørestolsskatere eller lignende.

Spørgeskemaundersøgelsen underbygger billedet af gadeidrætsaktørenes tendens til fokus på særligt sårbare målgrupper. På spørgsmålet om, hvorvidt aktørerne specifikt retter aktiviteter mod særligt sårbare målgrupper, angiver næsten halvdelen (48 pct.), at de målretter aktiviteterne mindst én af de nævnte målgrupper, som fremgår af figur 7.

Figur 7. Tæt på halvdelen af gadeidrætsaktørerne målretter aktiviteter til særligt sårbare målgrupper (pct.).

Svarfordelinger på spørgsmålet: Tilbyder du/I aktivitet tilrettelagt særligt sårbare målgrupper, eller som har til hensigt af favne særlige målgrupper i dit engagement med gadeidræt? (angiv gerne flere svar) (n=91).

Samme spørgsmål blev stillet i en spørgeskemaundersøgelse til gadeidrætsaktører i 2018, hvor præcis samme andel på 37 pct. angav at have tilbud særligt målrettet sårbare/udsatte børn og unge, mens ti pct. havde tilbud til sårbare voksne (Pilgaard, 2018).

I 2018 var de to målgrupper flygtninge og etniske minoritetsgrupper slået sammen til én kategori, hvorfor andelen var på 28 pct., mens den i 2020 er fordelt på 11 pct., der målretter tilbud til flygtninge og 15 pct. med fokus på etniske minoriteter. Omvendt var der i 2018 en noget større andel på 17 pct., som fokuserede på tilbud til overvægtige, end det er tilfældet i 2020 (Ibid.).

Gadeidrætsaktørerne ser ud til at brænde for de sårbare målgrupper i en helt anden grad end eksempelvis den almene foreningsidræt i Danmark, som jo helt naturligt og forståeligt nok oftest appellerer til almenidrætten (Pilgaard, 2018; Breuer et al., 2017).

Gadeidrætten ser ud til både at have tradition for det fokus og nogle særlige kvaliteter, der gør det muligt at 'bringe gadeidrætten ud' til de udsatte og sår-

bare målgrupper frem for, at de udsatte målgrupper skal bringes til idrætten.

Et projekt for børn og unge i et belastet boligområde introducerer eksempelvis de lokale beboere til forskellige gadeidrætsaktiviteter, udlåner skateboards, sikkerhedsudstyr, medbringer mobile ramper og stiller samtidig instruktører til rådighed for gratis, uformel undervisning. Deltagerne fik i samme projekt også mulighed for at deltage på en udflugt til nærliggende skaterparks for at blive introduceret til stederne og øge kendskabet til lokale muligheder.

EN NYTÆNKENDE FORENING MED TRYGGE RAMMER

Den århusianske freestyleforening Cypher Movement er i øjeblikket en af de eneste foreninger i Danmark, der udelukkende fokuserer på freestyle og er derfor med til at puste nyt liv i både den nationale og den lokale dansescene. Deres fokus på rummelighed og fællesskab er med til at tiltrække flere kvinder til miljøet samt gøre op med en ellers konkurrencepræget kultur.

EN NYTÆNKENDE FORENING MED TRYGGE RAMMER

Den århusianske freestyleforening Cypher Movement er i øjeblikket en af de eneste foreninger i Danmark, der udelukkende fokuserer på freestyle og er derfor med til at puste nyt liv i både den nationale og den lokale dansescene. Deres fokus på rummelighed og fællesskab er med til at tiltrække flere kvinder til miljøet samt gøre op med en eller konkurrencepræget kultur.

NYT LIV TIL DEN ÅRHUSIANSKE DANSESCENE

Cypher Movement blev grundlagt som forening i december 2019, men har trods sin korte levetid allerede været med til at puste nyt liv i den lokale og nationale dansescene. Hvor der ifølge formand Marianne Bodholdt før var så godt som dødt på den århusianske freestyle-front, er der nu både events, træninger og battles! Hun fortæller samtidigt, hvordan Cypher Movement forsøger at udvikle og nytænke selve rammen for freestyle, ved at indføre koncepter i deres battles. Det vil sige, at danserne bliver yderligere udfordret ved at skulle inkorporere en følelse eller et scenarie i deres dans.

TRYGGE RAMMER

Udfordringen med at indtænke koncepter i dansen kræver, at danserne kan føle sig trygge i det fællesskab, de er en del af. Derfor går Cypher Movement ind for det, der hedder et 'safespace', hvilket vil sige, at man skal kunne føle sig velkommen og sikker blandt de mennesker, man er sammen med, uanset hvor godt man kender hinanden. Marianne forklarer, hvordan det for dem handler om at bevæge sig væk fra en konkurrencepræget mentalitet og i højere grad over mod et ønske om at bidrage til fællesskabet. Der er altså tale om en helt anden form for attitude, end man normalt ser i dance battles, mener Marianne: "(...) vi hepper, og vi har det godt, og selvom vi er modstandere, så hygger vi os til en battle". Måske netop grundet den rummelige attitude og 'safespace'-konceptet ser Cypher Movement også en stor pigedeltagelse, hvilket

ikke er normalt for freestyle-miljøet. Pignedeltagelse er nemlig i høj grad bundet op på at kunne føle sig tryk samt at have kvindelige rollemodeller som blandt andre Marianne, man kan spejle sig i.

SAMARBEJDE BÅDE I OG UDEN FOR FORENINGEN

Ikke kun internt opleves en rummelighed og samarbejdsvilje, når det handler om at få ting til at gå op i en højere enhed. Værdierne bliver nemlig også taget med ud i andre dele af foreningens arbejde. Skal der afholdes events eller battles, bliver det altid muliggjort i samarbejde med mange andre aktører for at få skabt de bedste rammer for begivenheden. F.eks. teamede Cypher Movement op med det århusianske kvinde-skatecrew Skateducate på Gadeidrættens Dag 2020. De to crews mødtes til et netværksmøde med GADEIDRÆT, og det viste sig, at deres planer for dagen passede så godt sammen, at det endte i et fælles foretagende, hvor Skateducate tilbød et skate-cruise, og Cypher Movement diskede op med en danseworkshop.

SMÅ BEVILLINGER MED STOR BETYDNING

Måden Cypher Movement både samarbejder med andre, og er med til at understøtte og udvikle danse-miljøet og pigedeltagelsen, er netop det, der har givet pote i puljeansøgningen hos GADEIDRÆT. Marianne fortæller, hvordan midlerne var de første, foreningen modtog, og hvordan denne anerkendelse af deres projekt var med til at give dem selvtillid og styrke troen på, at de fremadrettet selv kunne afholde events og skaffe midler. Derudover har støtten også muliggjort, at foreningen har kunnet afholde både workshops, battles og få gæsteundervisere fra udlandet på besøg. Trods bevillingerne er små, har de derfor stor betydning for foreninger som Cypher Movement, fortæller Marianne: "Det er næsten svært at sætte ord på nogle gange, fordi at det har virkelig gjort så meget for nogle dansere, hvor at det er der ikke andre [organisationer], der gør fysisk i Danmark lige nu."

6. Samarbejdstendenser i gadeidrætt

Den første evaluering fra 2017 satte fokus på gadeidrætsaktørernes tendens til at samarbejde med andre aktører. Gennemgangen af selv-evalueringer både i perioden 2015-2017 og 2018-2020 skaber indsigt i, at langt de fleste projekter bliver til i et samarbejde på tværs af forskellige formelle og uformelle aktører i lokalområderne. Det har givet anledning til et mere systematisk blik på samarbejdstendenserne i nærværende evaluering.

Spørgeskemaundersøgelsen har søgt at afdække samarbejdstendenserne gennem følgende temaer:

- Tendens til samarbejde med andre aktører.
- Samarbejdets karakter.
- Oplevede fordele og udfordringer ved samarbejde.
- Generelle holdninger til samarbejde.
- Gadeidrætsaktørernes rolle i lokalsamfundet.

Svarfordelingerne skal i det følgende læses med forbehold for relativt få respondenter, som har deltaget i undersøgelsen, som også beskrevet under metodeafsnittet.

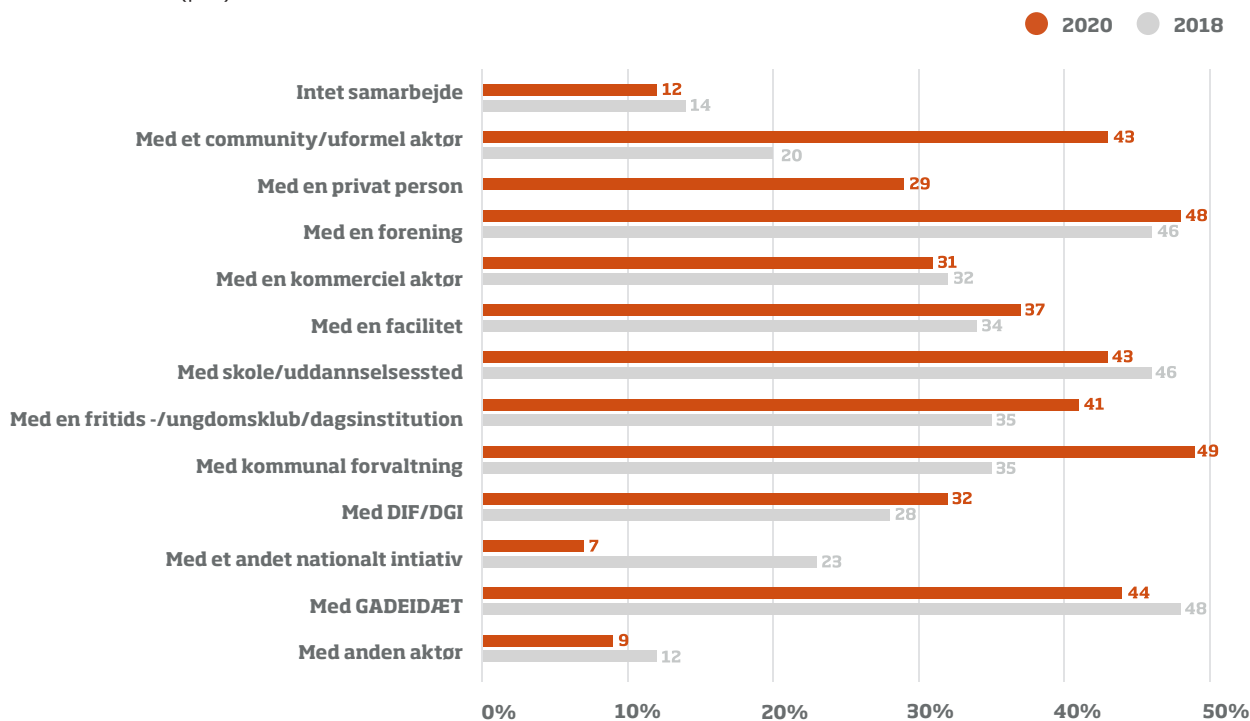
6.1 Samarbejde med andre aktører

Respondenterne angiver i stort omfang at have samarbejdet med andre aktører inden for de seneste fem år med blot 12 pct., som ikke har haft et samarbejde (se figur 8). Figur 8 viser også samarbejdstendenserne fra gadeidrætsundersøgelsen i 2018 (Pilgaard, 2018), som dog spurgte ind til samarbejder 'det seneste år' og ikke 'de seneste fem år'.

Blandt de 88 pct., som har angivet et samarbejde i 2020, har 81 pct. af samarbejderne dog fundet sted inden for det seneste år som en indikation på, at det giver et retvisende billede at sammenligne tallene fra 2018 og 2020 på trods af forskellige tidsrammer i spørgsmålet.

Ser man på, hvem gadeidrætsaktørerne har samarbejdet med i hhv. 2018 (det seneste år) og i 2020 (de seneste fem år), finder man lidt forskydninger i de aktører, som bliver samarbejdet med, hvor der eksempelvis er over dobbelt så mange, der i 2020 samarbejder med et community/uformel aktør i forhold til 2018. Desuden har 29 pct. samarbejdet med en privat person, hvilket ikke var en svarmulighed i 2018.

Figur 8. Gadeidrætsaktørerne har i stort omfang samarbejdet med andre aktører inden for de seneste fem år (pct.).

Figuren er baseret på spørgsmålet "Har du/I som gadeidrætsaktør inden for de seneste 5 år (inden for det seneste år i 2018) haft et samarbejde om aktiviteter, arrangementer eller projekter med kommunen, foreninger, kommunale institutioner, private virksomheder, en idrætsorganisation eller andre aktører? (angiv gerne flere svar)" (n 2020 = 106, n 2018 = 79).

Samarbejde med en kommunal forvaltning er også steget fra godt hver tredje til nu at være knap hver anden aktør, der har haft et samarbejde med kommunen. Omvendt ser man en betydelig nedgang fra 23 til 7 pct., som angiver at samarbejde med et 'andet nationalt initiativ'.

På spørgsmålet om, hvorvidt gadeidrætsaktørerne oplever, at samarbejdstendenserne har udviklet sig de seneste fem år, angiver to tredjedele at samarbejdet har udviklet sig i retning af mere samarbejde. Til sammenligning viste en foreningsundersøgelse fra Norddjurs Kommune i 2015, at blot én tredjedel af foreningerne oplevede, at der blev samarbejdet mere end for fem år siden (Thøgersen, 2015). Det kan dog skyldes, at mange gadeidrætsaktører er relativt nyetablerede (Pilgaard, 2018), hvorfor de ikke nødvendigvis eksisterede fem år tidligere.

En foreningsundersøgelse foretaget af Syddansk Universitet i fem kommuner fra 2018 har også undersøgt foreningernes overordnede samarbejdstendenser og sammenlignet med en tilsvarende undersøgelse fra 2016⁷ (Ibsen & Levinson, 2019). Undersøgelsen viser dog ikke et samlet overblik over, hvor stor en andel af foreningerne, der samarbejder total set, men angiver eksempelvis,

⁷ Denne undersøgelse er baseret på data fra fem kommuner indsamlet i hhv. 2016 og 2018. De fem kommuner er Odense, Faaborg-Midtfyn, Faxe, Aarhus og Rudersdal. Foreningstyper, som indgår i undersøgelsen, er: idrætsforeninger, kulturelle foreninger, velfærdsforeninger, bolig- og lokalforeninger samt interesseforeninger.

at 28 pct. af idrætsforeningerne samarbejder med skoler (inkl. skolefritidsordning) og 15 pct. samarbejder med daginstitutioner eller anden børne- og ungdomsinstitution (Ibid, s. 26).

Andre foreninger såsom kulturelle foreninger, velfærdsforeninger, bolig- og lokalforeninger samt interesseforeninger samarbejder i noget mindre grad med de to typer af aktører, og fælles for alle foreningstyperne er, at samarbejdstendensen har været faldende mellem 2016 og 2018 (Ibid, s. 29-30).

Hvis man sammenholder de tal med gadeidrætsaktørerne, er det dog væsentligt at holde for øje, at tallene fra foreningsundersøgelsen refererer til 'nuværende samarbejder'⁸, mens der i gadeidrætsundersøgelsen er en referenceramme på det seneste år (2018) og de seneste fem år (2020), hvilket dog i otte ud af ti tilfælde betyder, at samarbejdet har foregået inden for det seneste år. Med det forbehold ser man noget større andele på 43 og 41 pct. i 2020, der angiver et samarbejde med hhv. skoler og fritidsklubber/daginstitutioner.

På spørgsmålet om samarbejde med en kommunal forvaltning ligger niveauet i foreningsundersøgelsen på 41 pct. i gennemsnit på tværs af alle foreningstyper og på 36 pct. af idrætsforeningerne. Her ligner gadeidrætsaktørerne mere øvrige foreninger med 35 pct. og 49 pct., som havde et samarbejde i hhv. 2018 og 2020.

Uden helt præcise muligheder for at sammenholde samarbejdsomfanget blandt gadeidrætsaktører med foreningslivet generelt set, giver dataene indtryk af, at gadeidrætsaktører i høj grad arbejder samarbejdsorienteret og bestemt ikke på et niveau, der ligger under almene idrætsforeninger.

6.2 Samarbejdets karakter

Efterfulgt af et blik på tendensen til samarbejde er gadeidrætsaktørerne blevet bedt om at angive, hvad de samarbejder med forskellige andre aktører om. Samarbejdets karakter er på forhånd defineret i tre kategorier samt en 'andet'-kategori inspireret af andre foreningsundersøgelser, som har undersøgt det samme (Ibsen & Levinsen, 2019; Thøgersen, 2015).

Tabel 2 viser samarbejdernes karakter fordelt på de i alt fire kategorier. Samarbejderne omhandler typisk enkeltstående arrangementer og events eller længerevarende forløb, men der er stor forskel på, hvilke aktører der indgår i disse to typer af samarbejder.

De uformelle aktører kommer især i spil i forhold til arrangementer og events, mens formelle aktører som foreninger, kommercielle aktører, kommunale for-

⁸ Selvom begge undersøgelser har stillet samme spørgsmål, har foreningsundersøgelsen haft tre forskellige svarmuligheder: 'Ja, nuværende samarbejde', 'Vi har tidligere haft et samarbejde' og 'Vi har aldrig haft et samarbejde'. I gadeidrætsundersøgelsen har aktørerne udelukkende haft mulighed for at angive 'Ja' eller 'Nej' til, hvorvidt de har samarbejdet med andre aktører inden for de seneste fem år.

valtninger og boligforeninger samarbejder om længerevarende forløb, eksempelvis i udsatte boligområder.

Deling af faciliteter og redskaber finder også sted i relativt stort omfang, men fylder mindre end de to øvrige typer af samarbejder. Endelig er der samarbejder om 'andre forhold', hvilket lidt færre har sat kryds ved. I de åbne svarkategorier bliver der nævnt vidt forskellige forhold som eksempelvis sponsorater, dialog med kommunal instans om udvikling af faciliteter eller håndtering af støttemidler, da: "... jeg ikke som privatperson kunne få lov at håndtere støttemidlerne på min egen bankkonto". Dertil også samarbejder om oplæg, konferencer mv.

Tabel 2. Stor variation i karakteren af samarbejde på tværs af samarbejdsaktør (pct.)

Samarbejde med:	Deling af lokaler, faciliteter og redskaber	Enkeltstående arrangementer (f.eks. Gadeidrættens Dag, stævne ell. lign.)	Længerevarende forløb	Andre forhold	n
Community/uformel aktør	35	70	28	7	46
Privat person	20	71	10	23	31
Idrætsforening	45	47	53	8	51
Kommerciel aktør	6	46	42	18	33
Facilitet	51	36	39	8	39
Skole/uddannelsessted	29	38	49	9	45
Fritids-/ungdomsklub/dagsinstitution	35	37	49	7	43
Kommunal forvaltning	15	39	50	17	52
Boligforening	29	43	50	14	14
GADEIDRÆT	4	70	28	11	47
DIF/DGI	12	47	38	15	34
Et andet nationalt initiativ	0	71	14	29	7

Tabellen er baseret på spørgsmålet: "Hvori består/bestod samarbejdet med andre aktører? (Angiv kun et svar ved de aktørtyper, du afkrydsede i forrige spørgsmål)". (n=88).

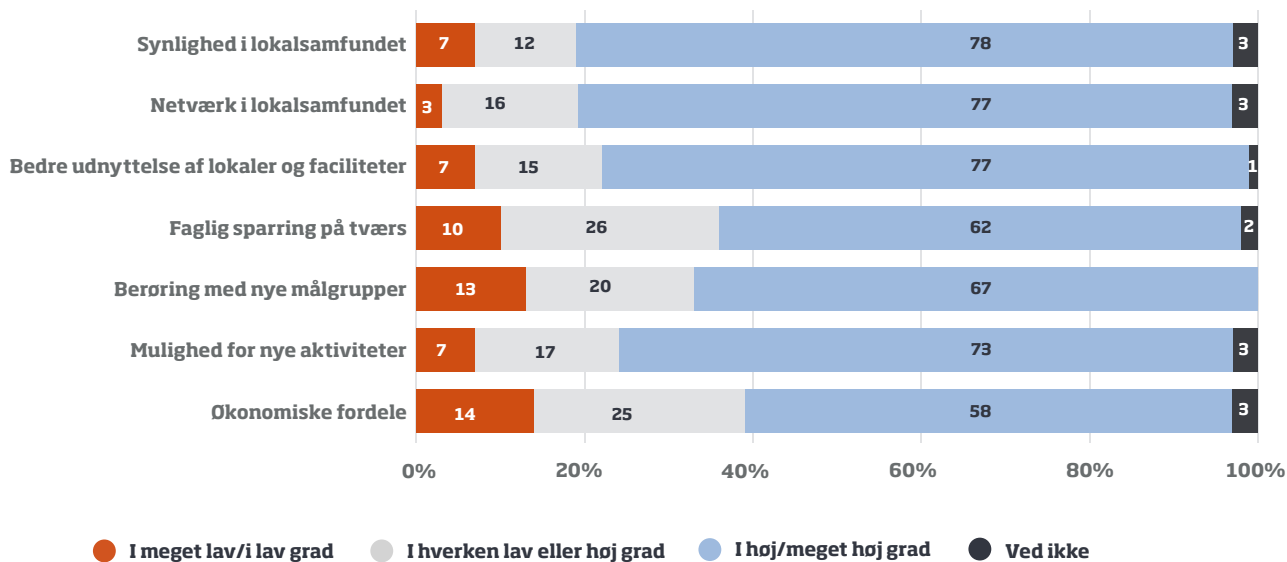
Mange forskellige aktører anerkendes og bidrager til gadeidrættens på forskellig vis, hvilket, som også tidligere nævnt, illustrerer, at forskellige aktører understøtter og forudsætter hinanden snarere end agerer som konkurrenter i arbejdet med udvikling af gadeidræt.

6.3 Oplevede fordele og udfordringer ved samarbejde

Samarbejde fylder meget i gadeidrætsaktørernes arbejde, men er ikke en ukompliceret disciplin. Dette afsnit ser nærmere på oplevede fordele og udfordringer med afsæt i spørgsmål fra andre foreningsundersøgelser (Thøgersen, 2015). Her indgår syv udsagn om oplevede fordele samt seks udsagn om oplevede udfordringer.

Generelt vurderer gadeidrætsaktørerne alle syv udsagn om oplevede fordele som 'i høj grad' eller 'i meget høj grad' værende fordele (figur 9). Størst opbakning finder man til udsagnet om synlighed i lokalsamfundet, som altså opfattes som den største fordel. Det stemmer godt overens med mange af selvevalueringerne, som viser, at samarbejde med andre aktører eksempelvis i forbindelse med Gadeidrættens Dag handler om at øge opmærksomheden og kendskabet til gadeidræt. Omvendt oplever aktørerne sjældnere økonomiske fordele ved samarbejde.

Figur 9. Generelt oplever gadeidrætsaktørerne en lang række fordele ved at samarbejde med andre (pct.)

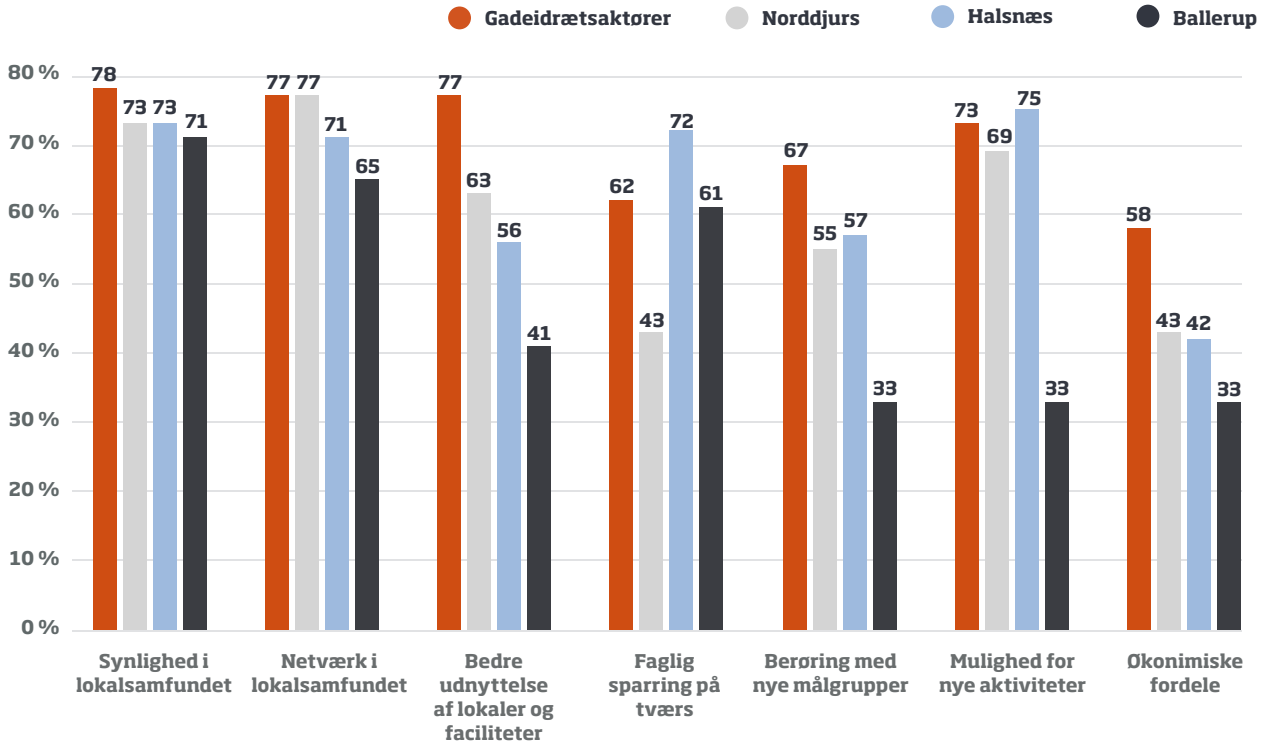

Figuren er baseret på spørgsmålet: "Hvilke fordele oplever du/I ved at samarbejde med andre aktører i forhold til dit engagement i gadeidræt over de seneste fem år? (Angiv ét svar ved hvert udsagn)". (n=91).

Sammenholdt med andre idrætsforeningers vurderinger på tværs af tre kommuner ligger gadeidrætsaktørernes vurderinger i den høje ende, selvom svarene generelt ligger tæt på de andre foreninger, som det fremgår af figur 10⁹ (Thøgersen, 2015).

⁹ Spørgsmålet om fordele og ulemper i samarbejde med andre aktører er blevet stillet i en række kommuneundersøgelser gennemført af Idrættens Analyseinstitut og Videncenter for Folkeoplysning i 2015. Resultaterne derfra er publiceret i (Thøgersen, 2015) og bliver brugt til sammenligning i denne undersøgelse.

Figur 10. Gadeidrætsaktører ligger i den høje ende, når det gælder oplevelse af fordele ved samarbejde (pct.).

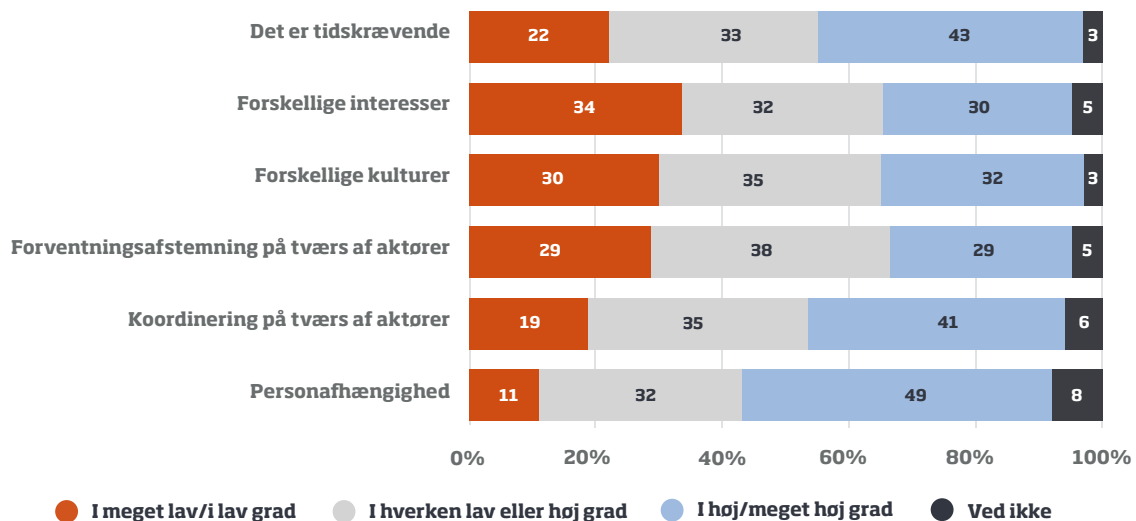

Figuren viser andelen af foreninger, som oplever de nævnte fordele i 'høj grad' eller 'meget høj' grad. (n gadeidrætsaktører: 91, Norddjurs: 44-52, Halsnæs:18-22, Ballerup: 17-18.).

Ser man på udfordringer, svarer gadeidrætsaktørerne mere varieret og med en mere ligelig fordeling af aktører, der i høj eller lav grad oplever forskellige udfordringer (figur 11).

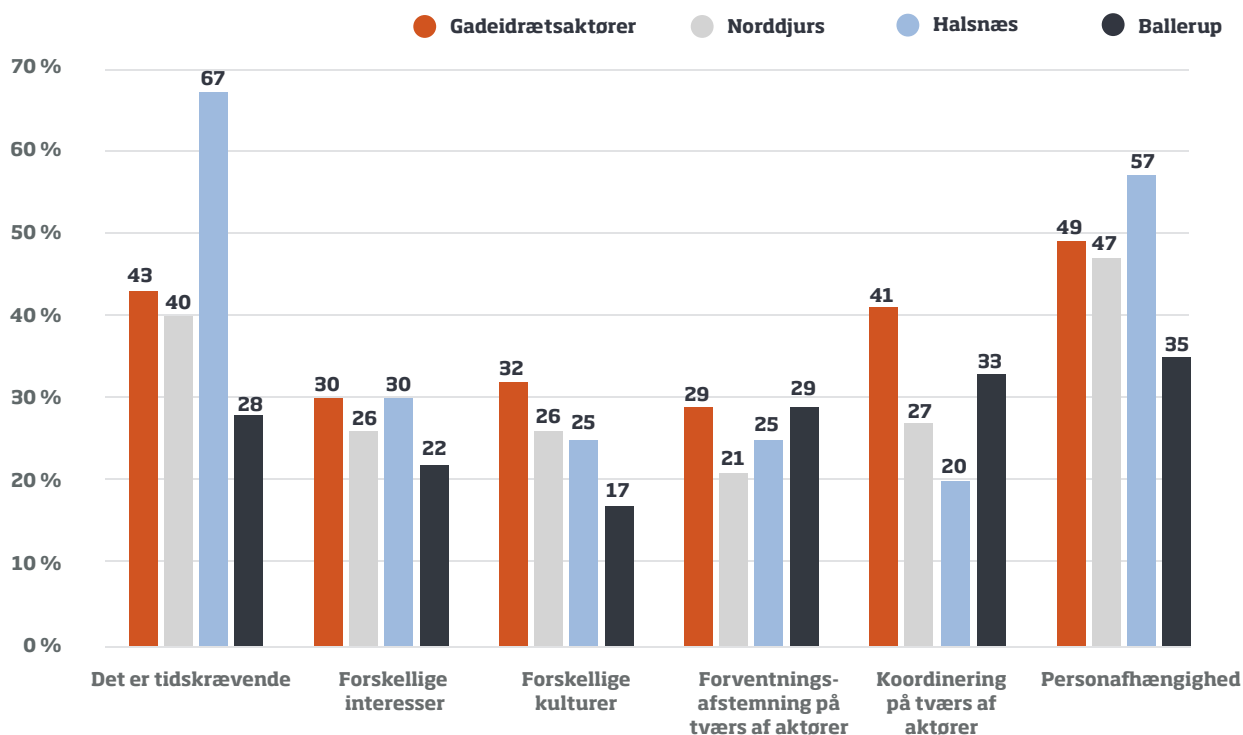
Personafhængighed ser ud til at være den største oplevede udfordring, mens forskellige interesser, forskellige kulturer og komplikationer i forbindelse med forventningsafstemning ser ud til at fylde mindre.

Figur 11. Stor variation i gadeidrætsaktørernes svar på oplevede udfordringer (pct.).

Figuren er baseret på spørgsmålet: "Hvilke udfordringer oplever du/I ved at samarbejde med andre aktører? (Angiv ét svar ved hvert udsagn)" (n= 91).

Figur 12. Oplevede udfordringer ligner hinanden blandt gadeidrætsaktører og foreninger i tre kommuner (pct.).

Figuren viser andelen af foreninger, som oplever de nævnte udfordringer i 'høj grad' eller 'meget høj' grad. (n gadeidrætsaktører: 91, Norddjurs: 42-47, Halsnæs: 20-21, Ballerup: 17-18).

Med mindre undtagelser ser gadeidrætsaktørerne også ud til at opleve nogenlunde samme udfordringsniveau som foreninger fra de tre sammenligningskommuner, som det fremgår af figur 12 (Thøgersen, 2015).

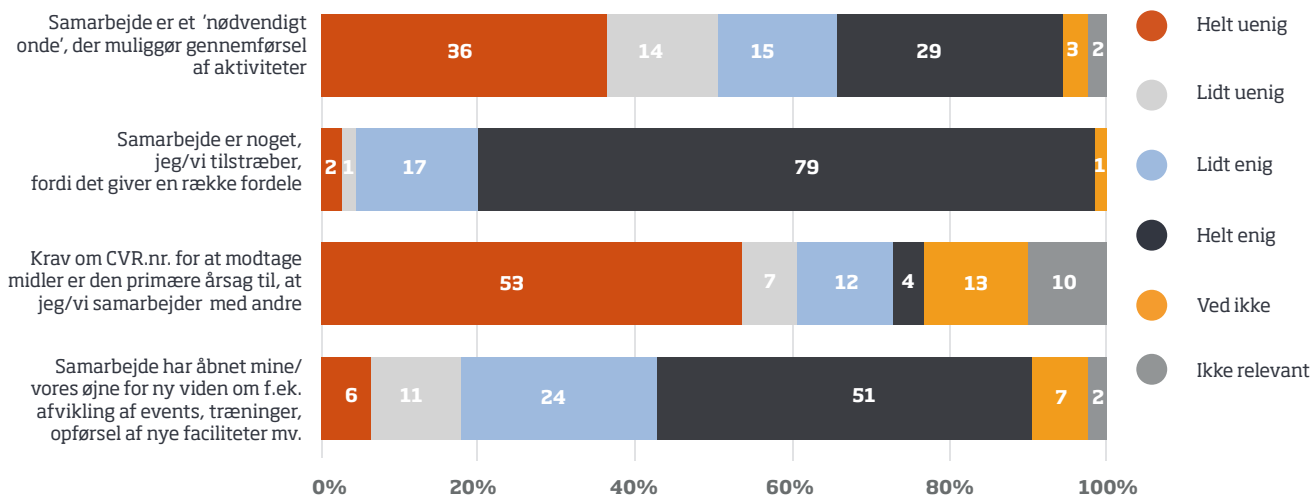
6.4 Generelle holdninger til samarbejde

GADEIDRÆT har i forbindelse med evalueringsarbejdet været optaget af gadeidrætsaktørernes holdninger til at samarbejde med andre aktører. Er det eksempelvis noget, aktørerne gør som et 'nødvendigt onde', fordi de er nødt til at samarbejde med formelle aktører for at kunne modtage midler? Til en vis grad, viser svarfordelingerne i figur 13. Mens halvdelen af respondenterne erklærer sig 'lidt uenig' eller 'helt uenig' i, at det er et 'nødvendigt onde', finder man dog 29 pct., som faktisk er 'helt enig' samt 15 pct., som er 'lidt enig' i det udsagn.

Det er især de aktører, som identificerer sig som 'uformelle communities' eller 'private personer', som opfatter samarbejde som et 'nødvendigt onde'.

Omvendt finder man stor enighed om, at samarbejde er noget, aktørerne tilstræber, fordi det giver en række fordele, ligesom mange oplever, at samarbejde har åbnet for ny viden.

Figur 13. Flertallet af gadeidrætsaktørerne samarbejder, fordi det giver en række fordele (pct.).

Figuren er baseret på spørgsmålet: "I det følgende beder vi dig udtrykke din holdning til en række udsagn om samarbejde med andre i forbindelse med dit engagement i gadeidræt (Angiv ét svar til hvert udsagn)". (n=91).

Selvom samarbejde bliver forbundet med en række fordele, finder man også eksempler på, at samarbejde opfattes som en normativ handling, som generelt bliver forbundet med noget positivt:

"Samarbejde medfører en særlig legitimitet. Vi oplever at kommune, GAME, fonde mv. tager os mere seriøst, når vi står sammen med andre"

(åben svarkategori i spørgeskemaet).

Citatet er et fint eksempel på, at foruden de fordele, der er forbundet med samarbejdet, så medfører samarbejdet også en oplevelse af at blive taget alvorligt. Med evnen til at samarbejde følger en form for 'signalværdi', som afspejler en vis form for seriøsitet og potentiale.

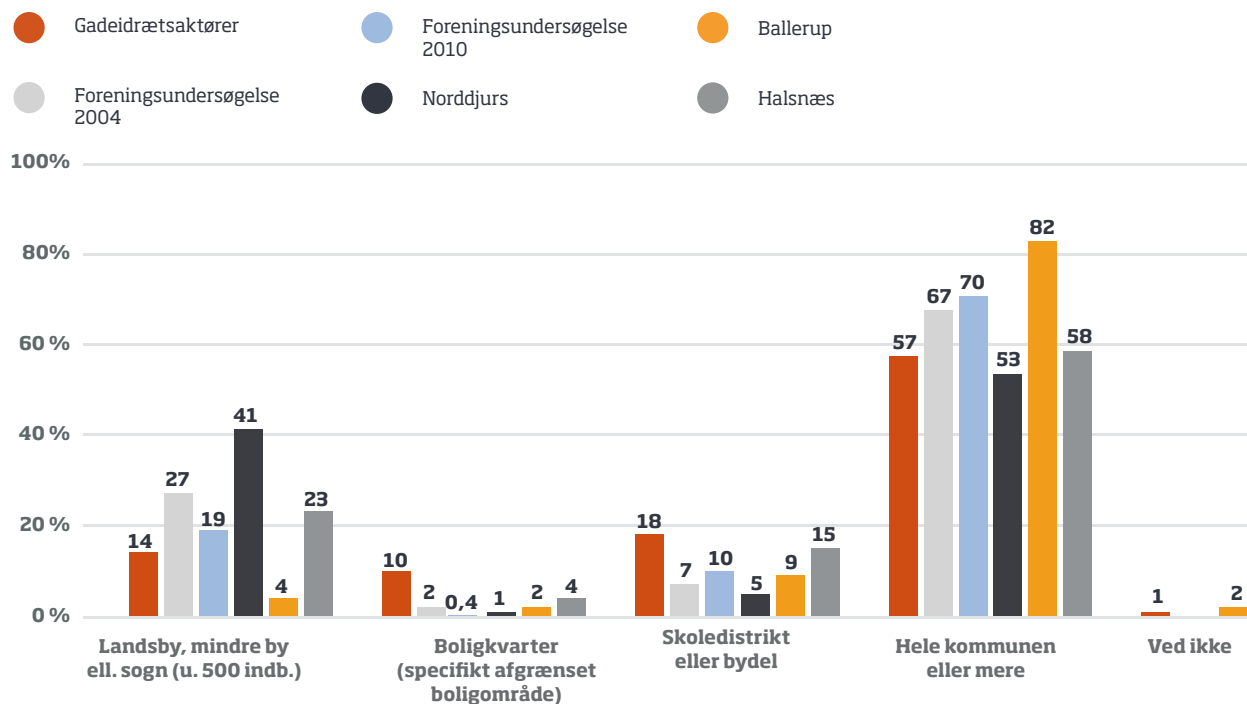
6.5 Gadeidrætsaktørernes rolle i lokalsamfundet

Som et sidste tema i afdækningen af gadeidrætsaktørernes samarbejdstendenser blev de spurgt ind til, dels det geografiske virke for deres aktiviteter, dels hvilken betydning en række udsagn har for deres rolle i lokalsamfundet, dels deres motivation for at involvere sig i gadeidrætsarbejdet i hverdagen.

Det første spørgsmål om geografisk tilhørsforhold viser, at gadeidrætsaktørerne i større omfang hører til i specifikt afgrænsede boligområder og bydele end idrætsforeninger generelt gjorde i 2004 og 2010 samt i de tre angivne kommuner (Thøgersen, 2015). Omvendt er tendensen til kun at høre til i en landsby

mindre end i de øvrige foreningsundersøgelser med undtagelse af foreningerne i Ballerup Kommune. Det modsvarer fuldstændig indtrykket fra selv-evalueringerne, som viser en række projekter, der netop har til formål at bringe gadeidræt tættere på beboerne i udsatte boligområder.

Figur 14. Gadeidrætsaktører ser ud til i højere grad at høre til i boligkvarterer og bydele end idrætsforeninger (pct.).

Figuren viser svar på spørgsmålet: "Hvad er det primære geografiske område for det gadeidrætsarbejde, du er involveret i? (Angiv ét svar)". (n=106).

Selvom et mindretal på 14 pct. af aktørerne i denne undersøgelse hører til i en landsby eller et mindre lokalsamfund, finder man her et fint argument fra en selv-evaluering om gadeidrættens potentiale i landområderne:

Også børn og unge på landet er bidt af gadesporten, som er en rigtig god sport, måske især i tyndere befolkede områder, fordi det ikke kræver hverken et bestemt antal personer, bestemte træningstider eller forældre, som lige har tid til at køre med ungerne.

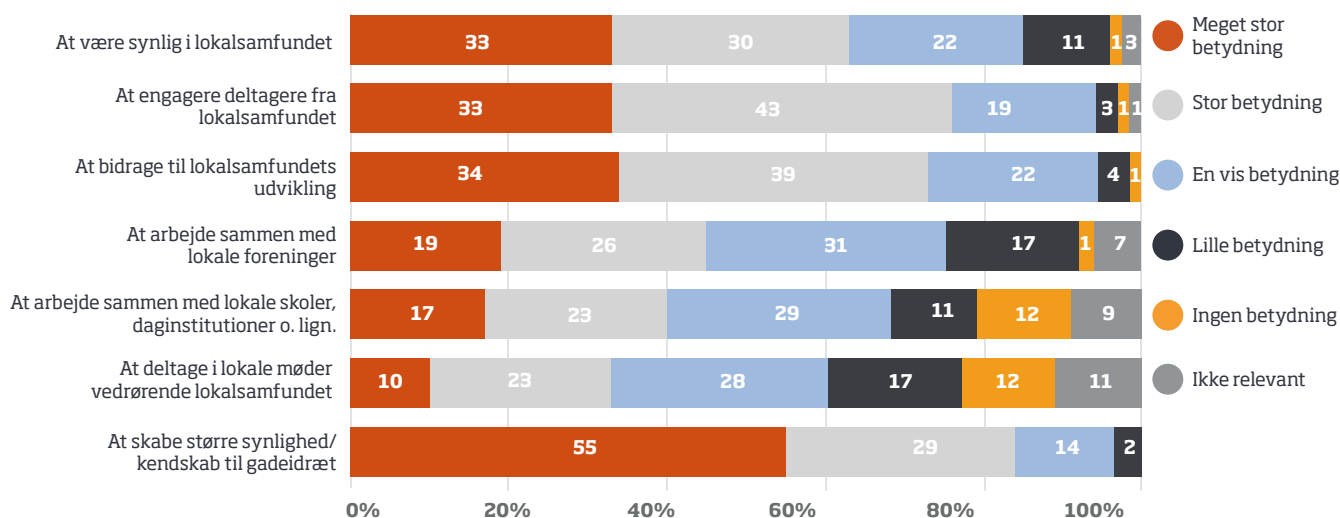
(GADE19311)

Citatet fremhæver nogle af de organisatoriske fordele ved gadeidrættens, som jo netop tillader deltagelse på tværs af køn, alder og niveau, hvilket i sig selv kan tilføje værdi til demokratiske fællesskaber. Men helt konkret kan det også være en måde til stadigvæk at kunne samle landområdernes børn og unge på, på trods af demografiske vandringer, der i nogle landområder betyder færre børn og unge.

Gadeidrætsaktørerne oplever især, at det at skabe større synlighed og kendskab til gadeidræt har en stor betydning for deres rolle i lokalsamfundet (se figur 15). Det kan være en udløber af, at gadeidræt stadig er en relativt ung bevægelseskultur i Danmark, som kun lige er ved at etablere sig på lige fod med andre idrætter.

Omvendt anser de færreste gadeidrætsaktører det som en vigtig rolle, at de deltager i lokale møder vedrørende samfundet.

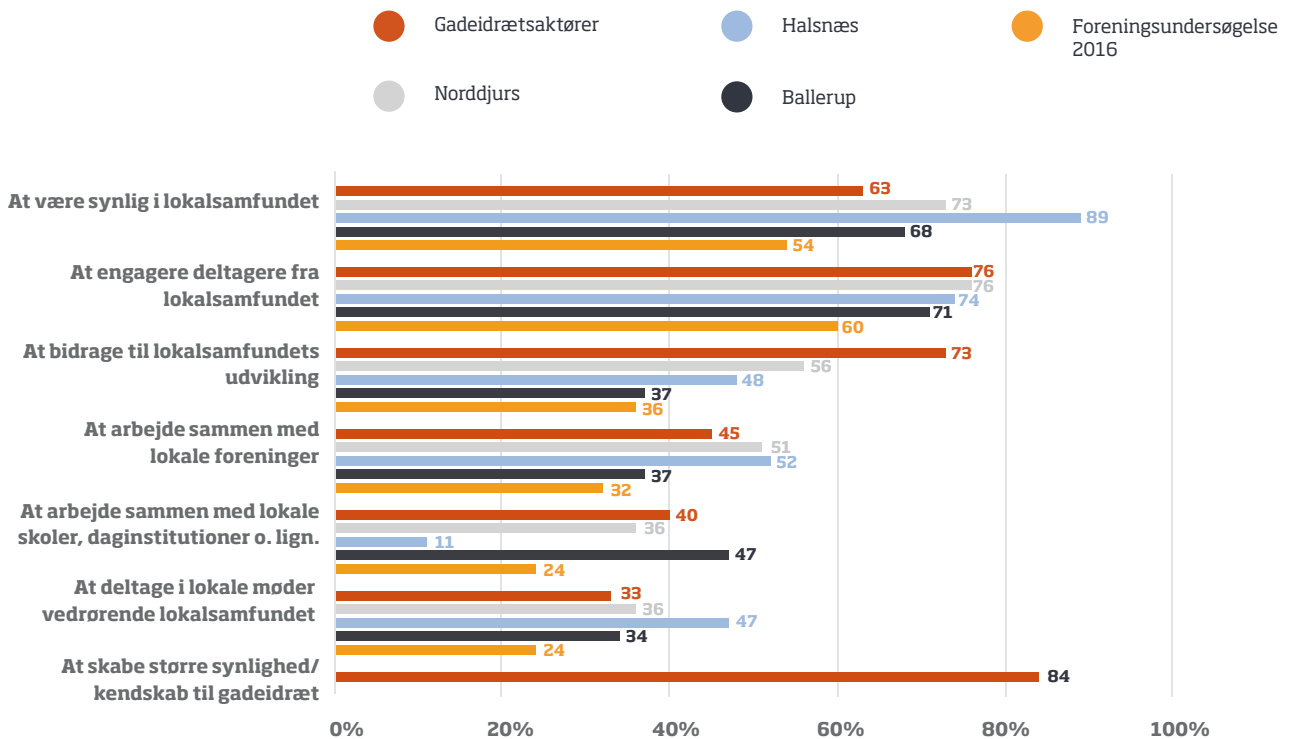
Figur 15. Et flertal af gadeidrætsaktører oplever arbejdet med synlighed og kendskab til gadeidræt som en vigtig rolle i lokalsamfundet (pct.).

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvilken betydning har følgende forhold for din/jeres rolle i lokalsamfundet (dér, hvor du/I som aktører hører til)? (Angiv ét svar ved hvert udsagn)". (n=91).

Sammenholdt med foreninger i andre kommuner springer især ét resultat i øjnene. Gadeidrætsaktørerne ser ud til i noget højere grad end andre foreninger at se det som en vigtig rolle at bidrage til lokalsamfundets udvikling. Igen stemmer det godt overens med den større tilknytning til boligområder og en generel ambition om at bruge gadeidrætten som 'det fælles tredje' i arbejdet med fællesskaber og inklusion af sårbare målgrupper og i udsatte boligområder.

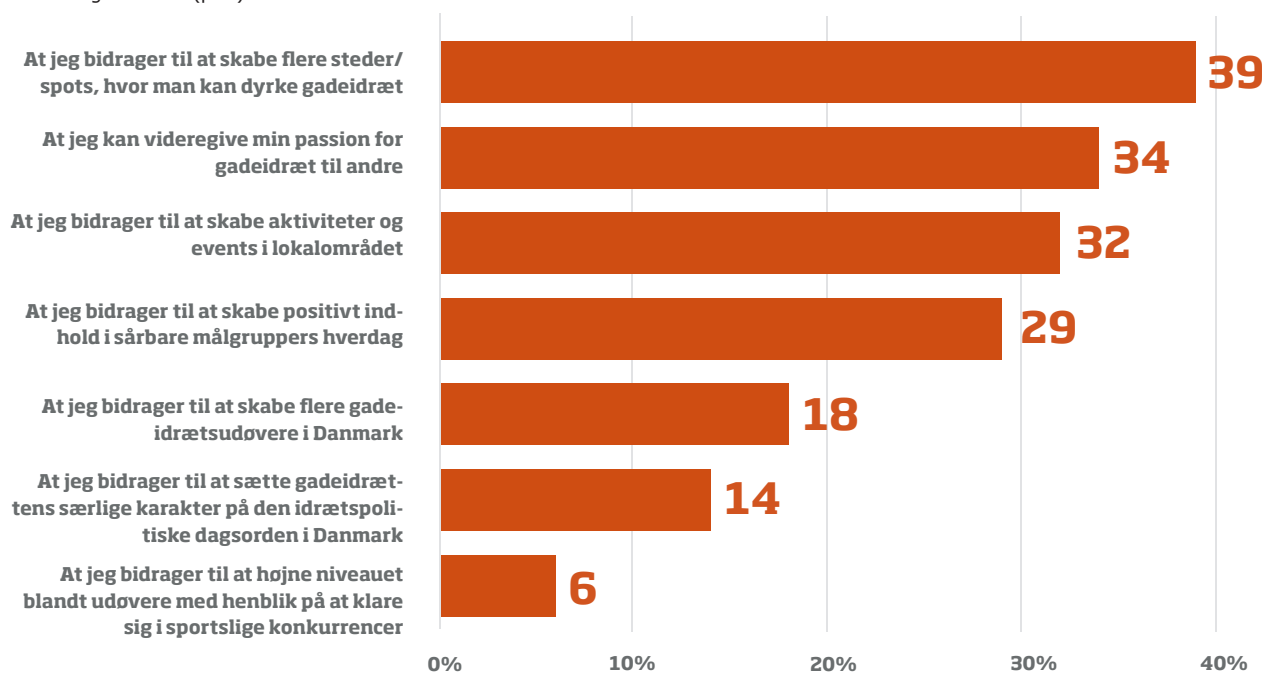
Figur 16. Gadeidrætsaktører anser det at bidrage til lokalsamfundets udvikling, som en vigtigere rolle end idrætsforeninger generelt (pct.).

Figuren viser andelen, der har svaret 'meget stor eller stor betydning' på spørgsmålet: "Hvilken betydning har følgende forhold for din/jeres rolle i lokalsamfundet (der, hvor du/I som aktører hører til)? (Angiv ét svar ved hvert udsagn)". (n=91).

Ser man overordnet på gadeidrætsaktørernes motivation for at involvere sig i gadeidræt, ligger passionen overvejende i arbejdet med at sikre flere spots og steder, hvor man kan dyrke gadeidræt (se figur 17). Det kan på en måde virke paradoksalt i forhold til gadeidrættens iboende kultur, som handler om at bruge byens rum og udnytte eksisterende konstruktioner på en kreativ måde. Her ser man altså nutidens generation af centrale gadeidrætsaktører have et mere 'formaliseret' mindset i ønsket om at konkretisere og institutionalisere gadeidrætten med særligt definerede og afgrænsede faciliteter.

Figur 17. Fokus på etablering af flere egnede spots samt passionen for gadeidræt udgør de største motivationsfaktorer i arbejdet med gadeidræt (pct.).

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvad vil du beskrive som de primære motivationsfaktorer for dig i forhold til den indsats, du gør for gadeidræt i hverdagen? (Angiv maksimalt to svar) (n=91).

Dernæst fylder selve passionen for gadeidrætten og det at videregive passionen til andre. Det hænger godt sammen med ovenstående fokus på at skabe flere spots, da muligheden for at videregive gadeidrættens kultur nemmere lader sig gøre i formaliserede rammer.

Omvendt fylder den idrætspolitiske agenda ikke så meget for gadeidrætsaktørerne, ligesom kun få har et drive for at sikre et højt sportsligt niveau i gadeidrætskulturen.

6.6 Opsamling

Overordnet set viser analysen, at gadeidrætsaktørerne samarbejder i stor stil med hele 88 pct., som har samarbejdet inden for de seneste fem år, hvoraf 81 pct. har samarbejdet inden for det seneste år.

Samarbejdsrelationerne åbner sig for både formelle og uformelle aktører, som kan bidrage med noget forskelligt afhængig af samarbejdets karakter. De uformelle aktører kommer især i spil i forbindelse med events og enkeltstående arrangementer, mens længerevarende forløb typisk varetages af formelle aktører.

Analysen giver indtryk af, at gadeidrætsaktørerne er ret begejstrede for samarbejde og mærker en række fordele, som formentlig også spiller ind på, at gadeidrætsaktørerne udtrykker en stor interesse for at bidrage til lokalsamfundets udvikling. Samtidig er samarbejde en positivt ladet bedrift, som aktørerne mærker kan være med til at give dem anerkendelse, fordi de gennem samarbejde fremstår mere seriøse i deres arbejde.

FAABORGS UNGE TAGER EJERSKAB OG BYGGER NYT UNGDOMSHUS

I Faaborg skulle ungdomshuset Falsetten have ny adresse, men de unge følte sig forbigået i de politiske beslutninger. Midlerne fra GADEIDRÆT har understøttet opbygningen af de nye lokaler, og været med til at give de unge troen på at deres gadekultur er lige så vigtig som andre idrætskulturer.

DA UNGDOMMEN BLEV SAT TIL SALG

Det var ikke ligefrem populært, da de unge i Faaborg en morgen kunne læse i avisen, at deres ungdomshus Falsetten var til salg for 1,1 million. Kommunen havde besluttet, at bygningen skulle sælges, og derfor måtte de unge ud. Dette var dog ikke en beslutning, de unge var hverken indviet i eller enige med. De satte sig til modværg og fik et nyt mere centralt sted i Faaborg. Derfor var det også særligt vigtigt for My, der arbejder i Faaborg-Midtfyns Kommune, at det nye Falsetten blev bygget på de unges præmisser, så de kunne føle ejerskab over stedet og beslutningerne.

FORSTÅELSE OG ANNERKENDELSE

De unges ønske var, at det nye hus kunne rumme både skate- og koncertfaciliteter, ligesom de havde haft i det gamle. En ansøgning til GADEIDRÆT blev derfor hurtigt sendt afsted, men overraskelsen var alligevel stor, da de unge kort efter modtog en bevilling på 20.000. For her var der pludselig voksne med en oprigtig interesse i deres kultur, og som ovenikøbet

ville støtte den økonomisk. ”... den forståelse og anerkendelse af gadeidræt som værende fuldstændig legitim idrætsudøvelse, den har de haft brug for at få fra nogle voksne, når nu de unge oplever, at nogle andre voksne [i kommunen], ikke syntes, det var så relevant”, fortæller My.

HYG OG BYG

Med fornyet selvtillid og stolthed kastede de unge sig ud i projektet. Idéerne var, men byggeerfaringerne få, så en lokal og mere erfaren håndværker måtte kontaktes. Med hans hjælp blev de unge snart mere eller mindre selvkørende. Der blev prøvet ting af, og der blev savet forkert, for med midlerne fra GADEIDRÆT var der langt større frihed end hidtil. Nu hvor hver en krone ikke skulle vendes, var der nemlig plads til både fejl og kreativitet i byggeprocessen. Der blev bygget ramper, som kunne omdannes til koncertgarderobere, og snart stod det nye Falsetten klar som et multifunktionelt rum med plads til at huse både skate, koncerter, og hvad man ellers kunne drømme om.

BYGGEPROJEKTET HAR GIVET DE UNGE SELVTILLID

Gennem byggeprocessen har My oplevet en udvikling hos de unge. For ved selv at skulle tage beslutninger om køb af materialer og planlægning af processen, har de unge taget ansvar på sig og fået langt større selvtillid og tro på egne evner, end de havde, da My først mødte dem.

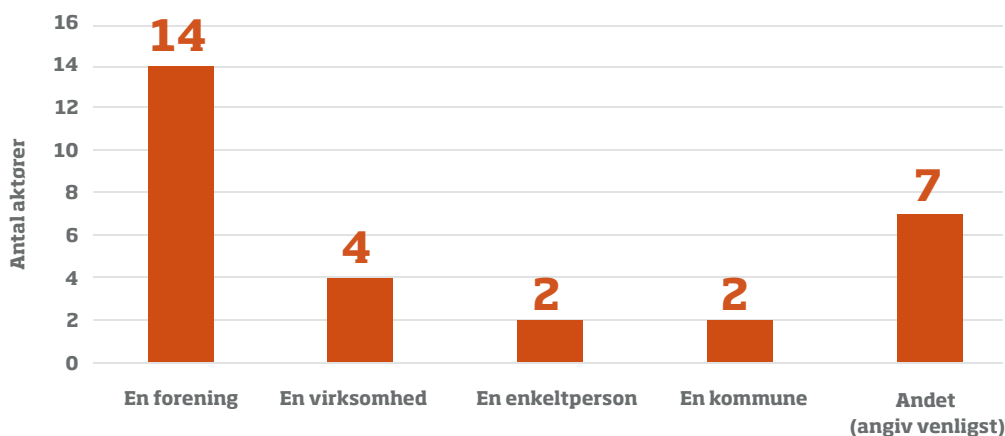
En anden ting, der også har ændret sig gennem projektet, er den manglende anerkendelse fra kommunens side. For da midlerne fra GADEIDRÆT rullede ind, og en stor aktør på gadeplan viste sin støtte til de unges projekt, kunne kommunen pludselig se, at det måske ikke var helt så skørt med den ungestyrede gadeidræt som først antaget. Og som My fortæller, så er det ” (...) ligemeget om det er 5.000 kroner eller 100.000 kroner. Det er mere, at der er nogen, der nikker, og siger, at det er en god idé.”

7. Forankringsindsatser

Som led i evalueringen har GADEIDRÆT selv stået for dataindsamling i forbindelse med deres forankringsindsats, som de har gennemført i samarbejde med 37 aktører. 24 af disse aktører har besvaret et kortfattet spørgeskema, som beskrevet i metodeafsnittet. De følgende analyser skal ses i lyset af relativt få respondenter.

Blandt respondenter, der har besvaret spørgeskemaet vedrørende forankringsindsatsen, ser man en iøjnefaldende stor repræsentation fra foreninger (figur 18). Det kan være et udtryk for, at foreningskonstruktionen i sig selv er en god ramme for forankring af aktiviteter, hvilket modsvarer tidligere betragtninger om, at der ser ud til at foregå en modningsproces fra uformelle til mere formelle aktører over tid.

Figur 18. Foreningerne udgør den største andel af aktører, der har deltaget i forankringsindsatsen

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvem repræsenterer du?". (n=24).

Syv respondenter identificerer sig hverken som repræsentanter for en forening eller de tre øvrige kategorier. Med deres egne ord beskriver de sig selv som flg.:

- En gruppe unge – jeg er voksen, der hjælper dem.
- En gruppe borgere i vores by.
- [Navn på community].
- Jeg har fungeret som ankerperson for en ungdomsforening, som har haft glæde af støtten.
- Vi er i mellemtiden blevet en forening, da vi arbejder videre med formatet.
- Forsamlingshus.
- [Navn på community].

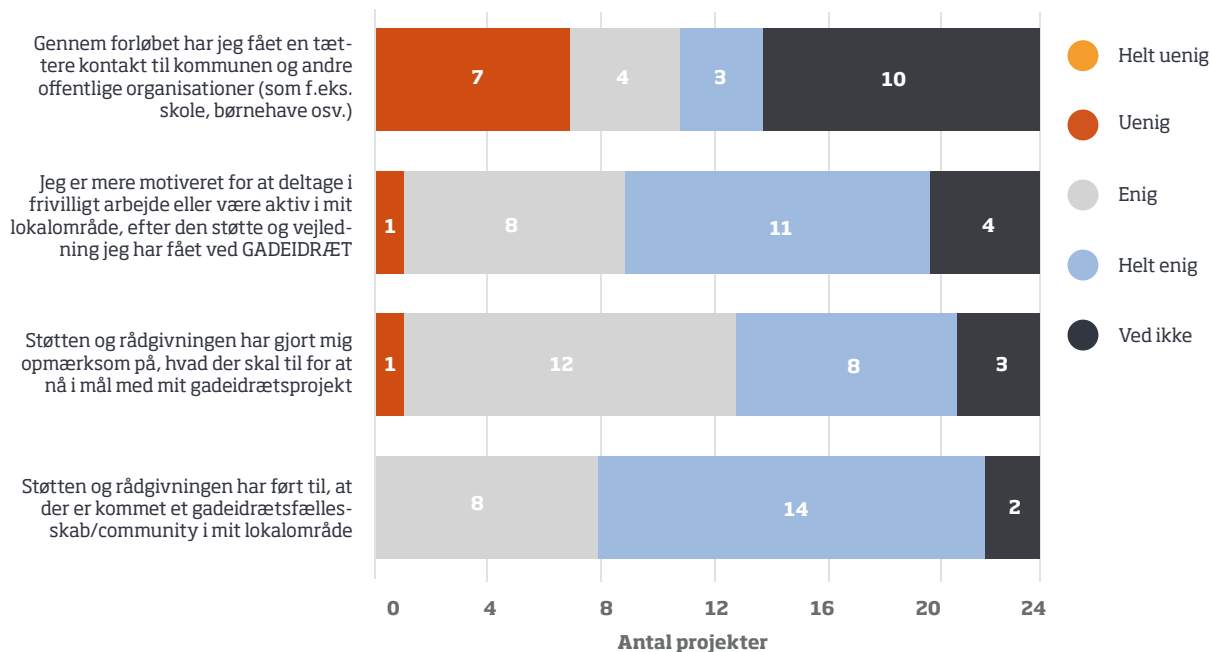
Disse aktører er med til at understrege gadeidrættens meget forskelligartede udformning og organisering på kryds og tværs af forskellige aktører. De to communities, som har angivet deres community-navn, kan begge findes via Facebook, hvor de betegner sig selv som åbne træningsfællesskaber. Det ene community er dog tilsyneladende organiseret som en forening, men selvforståelsen hos repræsentanten derfra peger ikke nødvendigvis i retning af at være en forening, da vedkommende har valgt at definere sig under 'Andet'-kategorien og ikke under 'Forenings'-kategorien.

For at kunne måle en værdi af en forankringsindsats er det væsentligt at forholde sig til, hvorvidt aktørerne har institutionaliseret sig i et lokalt initiativ, der er selvkørende og bæredygtigt i forhold til fremadrettet eksistens. Undersøgelsen spørger dog ikke ind til eksempelvis organisering, økonomi, adgang til faciliteter, antal udøvere, frivillige, løbende aktivitetsudbud eller lignende, som man i traditionel forstand forbinder med en bæredygtig forankring af et mere traditionelt foreningstilbud. I stedet målretter spørgsmålene sig mere nøgternt til den enkelte person og vedkommendes arbejde med gadeidræt fremadrettet.

GADEIDRÆT har således formuleret fire forskellige spørgsmål, som på forskellig vis måler værdien af forankringsindsatsen, som det fremgår af figur 19. Her ser man, at indsatsen især har haft en værdi i forhold til at få etableret et gadeidrætsmiljø i lokalområdet.

Derudover omhandler spørgsmålene primært den enkelte gadeidrætsaktørs motivation for fremadrettet at arbejde videre med udbredelsen af gadeidræt i Danmark, hvilket forankringsindsatsen ser ud til at skubbe på ved dels at have motiveret til en aktiv indsats i lokalområdet, dels ved at have skabt en opmærksomhed på, hvordan man lykkes med at komme i mål med sit gadeidrætsprojekt.

Figur 19. Støtten og rådgivningen fra GADEIDRÆT har på forskelligvis skabt stor værdi (antal).

Figuren viser svarfordelinger i antal på de fire udsagn. Figuren er vist i antal frem for andele på grund af få respondenter (n=24).

Den største variation i svar finder man på spørgsmålet om tættere kontakt til andre aktører i lokalområdet. Som i forrige afsnit om samarbejde kan det være en indikator på den enkelte aktørs seriøsitet og evne til at arbejde med udvikling af gadeidrætten, men samarbejde er jo ikke i sig selv afgørende for at forankre sig som gadeidrætsaktør.

Ser man yderligere på de involverede aktørers tilfredshed med forankringsindsatsen, finder man generelt stor tilfredshed. Eksempelvis er samtlige 24 aktører 'enige' eller 'helt enige' i, at: "Kommunikationen med GADEIDRÆT har været forståelig, og jeg har følt, at de har lyttet til mine/projektets behov".

Ligeledes er samtlige 24 aktører 'enige' eller 'helt enige' i, at: "Den støtte og rådgivning jeg har fået, har generelt set været givende for mig og mit projekt".

Den høje tilfredshed med forankringsforløbet kombineret med en holdning om, at aktørerne har øget motivationen for at arbejde videre med gadeidræt, og at de har fået etableret et lokalt gadeidrætsstilbud vidner om, at indsatsen har været givende i arbejdet med at forankre projekter til varige bæredygtige lokale tilbud.

ÉN STOR INTERNATIONAL FAMILIE

For Kristoffer Liicht, der er medstifter af foreningen Copenhagen Panna House, har pannaen altid været i centrum. Gennem sporten har han fået alt fra oplevelser, sociale kompetencer til erfaring med at tænke innovativt. Derfor ønsker Kristoffer også at give så mange unge som muligt chancen for at opleve præcis det, han selv har haft glæde af. Panna-træningerne under Bispeengbuen er derfor åbne for alle, så sporten og kulturen kan vokse på sigt.

FRA SKÆRM TIL STREET

Da Kristoffer Liicht som barn slog sine folder i landsbyen Alsønderup, blev de fleste dage brugt foran computeren. Men da han til et gadefodboldstævne pludseligt stiftede bekendtskab med Danmarks første pannaspillere, ændrede det hans liv radikalt. For der var noget ved sporten, der bed sig fast i ham, og fra den ene dag til den anden skiftede han computeren ud med en bold. Han fik hurtigt en YouTubekanal op at køre og mødte kort efter tre andre panna-interessererede gutter, og sammen turnerede de landet rundt med shows.

DE UNGE ER FUNDAMENTET

Kristoffer fik hurtigt en kæmpe fan-skare på YouTube, men trods sin stigende popularitet fandt han ud af, at han manglede noget. Da han så, hvordan de unge, der havde fulgt med på hans YouTube-kanal, nu dukkede op til næsten alle hans shows, vidste han med det samme, at det, han manglede, var at kunne give sporten videre til nogen, der brændte for at lære. Hvis panna-kulturen virkelig skulle boostes i Danmark, havde den brug for et solidt fundament af unge, der ville bære kulturen videre. De mange unge, der indtil videre var passive fans, kunne blive aktive og del af et fællesskab. Kort efter blev foreningen Copenhagen Panna House derfor etableret, og siden har de holdt et utal af åbne

træninger for børn og unge. Foreningen holder til under Bispeengbuen, og som Kristoffer siger: ”Vi kan virkelig tiltrække forskellige samfundsgrupper her, og specielt dem som er lidt foreningsløse, men også dem som er i foreninger, og faktisk lave sådan en god melting pot af mennesker hernede.”

STØTTE DER GØR EN FORSKEL

Siden foreningens grundlæggelse, har Copenhagen Panna House modtaget forskellige former for støtte fra GADEIDRÆT. Støtten har været en hjælp for Kristoffer og de andre til at opnå kompetencer, så de selv kunne fundraise og skabe oplevelser for de unge i fremtiden. ”Jeg synes ærligt, at Platformen er en af de mest innovative geniale idéer, der har været inden for gadeidræt både i Danmark og internationalt”, mener han. Samtidigt har støtten også været med til at muliggøre events som eksempelvis VM i panna 2020 kaldet ’Pannahouse Invitationals’. Kristoffer forklarer, hvordan begivenheder som denne betyder allermest for ungerne i foreningen. Her kan de se alle deres idoler fra de sociale medier, og vise de skills de selv har øvet sig på hele året. ”Det var virkelig et fedt setup og en fed dag. Så vi er meget taknemmelige for GADEIDRÆT. Det havde ikke fandtes uden, det er helt sikkert!”

LOCAL IMPACT

Mange af de unge, der dukkede op til VM, ser Kristoffer også på daglig basis i foreningen. Flere af dem kommer nemlig fra nabogaden Lundtoftegade, hvor ungdomsskolen desværre er ved at lukke. Copenhagen Panna House agerer derfor på mange måder et alternativ til ungdomsskolen og er samtidigt med til at afholde de unge fra at ende i noget skidt på gaden.”... det er sindssygt vigtigt at have nogle lokale tilbud, som er tilgængelige”, mener Kristoffer.

SAMARBEJDE, PIGER OG GADEFODBOLD

For at gøre træningerne mere tilgængelige var det en milepæl for Kristoffer at få knyttet foreningen til et sted, hvor de kunne være fast. Han fortæller i den forbindelse, hvordan samarbejdet med GADEIDRÆT var en øjenåbner for værdien af samarbejde generelt. Derfor gik Panna House sammen med fem andre aktører og fik etableret Street Under Buen som permanent samlingssted med både panna-baner og kontor-containerer for den selvorganiserede gadeidræt. Faciliteten har skabt en helt uventet stor pigedeltagelse, som ifølge Kristoffer ”... har BOOMET. Der er flere piger end drenge næsten her!”. Stedet har nemlig skabt en trykthed for piger i, at de ved, hvor de kan finde andre piger, der også træner panna.

NÆSTE GENERATIONS ROLLEMODELLER

Copenhagen Panna House’s popularitet er således vokset støt gennem årene hos såvel drenge som piger. Fra at være et enkeltmandsforetagende på YouTube har Kristoffer mobiliseret unge fra både ind- og udland i: ”... én stor international familie”, som han kalder det. Her vokser de unge pannaspillere op og bliver rollemodeller for den næste generation. Copenhagen Panna House’s popularitet skinner også tydeligt igennem på de sociale medier, hvor foreningen nu har 155.000 følgere på Instagram, 61.000 på TikTok og 88.000 på YouTube.

FREMTIDENS GADEIDRÆT

De mange følgere på sociale medier vidner om en stigende popularitet inden for en type gadeidræt, der ikke sås i samme omfang i Danmark for bare 10 år siden. Kristoffer drømmer da også om, at synet på gadeidræt i fremtiden vil blive mere nuanceret, og at initiativer som GADEIDRÆT fortsat støtter personer som ham selv, der er med til at skabe aktiviteter på gadeplan:

”Det er de vigtigste jo, fordi så bliver gadeidræt båret frem på den måde som dem, der rent faktisk dyrker det, selv har en vision for, hvordan bliver.”

8. Afslutning

Denne evaluering omhandler de aktører og projekter, der har modtaget støtte og rådgivning fra GADEIDRÆT mellem 2018 og 2020. Fokus har først og fremmest været på at karakterisere de aktører, der ønsker at udvikle gadeidrætten i Danmark samt de projekter, som aktørerne har igangsat.

Derudover har fokus været på de særlige målgrupper, som aktørerne bag gadeidrætsprojekterne søger at inkludere, samt på tendensen til at samarbejde med andre aktører. Afslutningsvis har evalueringen inkluderet svar på spørgsmål vedrørende en forankringsindsats, som GADEIDRÆT har gennemført med 35 gadeidrætsaktører.

Herunder følger et kort oprids på de mest centrale pointer og opmærksomhedspunkter, som vokser ud af evalueringen.

8.1 Gadeidræt - et miljø i vækst

GADEIDRÆT har gennem de seneste seks år uddelt ca. 20 mio. kr. med støtte fra Nordea-fonden til gadeidrætsinitiativer i Danmark. Initiativerne spreder sig geografisk over det meste af Danmark, og gadeidræt bliver af aktørerne italesat som en ideel aktivitetsform både, når det gælder indsatser over for sårbare målgrupper i storbyen eller i udsatte boligområder, og når det gælder udvikling af aktiviteter i små landsbysamfund, som tillader børn og unge i et tyndt befolket område at danne fællesskaber på tværs af køn, alder og niveau.

Man finder en del gengangere i modtagerfeltet, og i flere tilfælde har de samme aktører modtaget midler fra GADEIDRÆT mere end én gang. Det kan på den ene side vidne om, at midlerne især har kommet nogle aktører rigtig meget til gavn, og på den anden side om, at de aktører, som har opnået støtte, ikke er døgnfluer, men i stedet aktører i udvikling, som har fået en løftestang gennem GADEIDRÆTs støttepuljer.

Udvikling ser man bestemt, når man kigger på det samlede antal identificerede gadeidrætsaktører. Mens det var muligt at identificere 145 aktører til en spørgeskemaundersøgelse i 2018, finder man hos GADEIDRÆT to år senere i 2020 knap 300 forskellige aktører. I spørgeskemaundersøgelsen har aktørerne desuden angivet, at tendensen til samarbejde inden for miljøet nærmest udelukkende opleves som værende stigende de seneste fem år.

Væksten er vanskeligere at dokumentere i forhold til antallet af udøvere. GADEIDRÆT har med denne evaluering ønsket en vurdering af, hvorvidt gadeidrætten kan siges at være en katalysator for fysisk aktivitet i Danmark, herunder evnen til at inkludere børn og unge i udsatte positioner.

Kigger man på de 311 selv-evalueringer, får man umiddelbart ret upræcise og

forskellige svar på spørgsmålet om, hvor mange aktive fremmøder projektet har skabt. Derfor har GADEIDRÆT selv været i kontakt med aktørerne efterfølgende med en præcisering med henblik på at ensarte besvarelserne. GADEIDRÆT har beregnet det samlede fremmødetal til 470.800 fremmøder for de støttede projekter i perioden 2018-2020.

Selvom evalueringen forholder sig kritisk og afholdende fra at give et bud på antallet af fremmøder, som projekterne har skabt, er der dog ingen tvivl om, at gadeidrætsaktørerne har et særligt fokus på, og tilsyneladende også en særlig evne til at nå ud til nogle af de sårbare målgrupper, som almenidrætten har svært ved at nå. Projekter med sådan et formål ser dog ud til at gå mere op i at inkludere idrætsuvante og sårbare målgrupper i aktive fællesskaber, og at det er selve fællesskabet og arbejdet med gadeidræt som 'det fælles tredje' snarere end fokuset på fysisk aktivitet, der driver værket.

I det lys kan man karakterisere GADEIDRÆT's indsats med uddeling af puljemidler til disse aktører som havende et stort potentiale for at blive en katalysator for fysisk aktivitet, men fysisk aktivitet vil ofte være en udtalt sidegevinst i gadeidrætsarbejdet.

For at få et mere overordnet indtryk af antallet af danskere, der dyrker gadeidræt samt udviklingen over tid, vil det være relevant at se på de mange nationale eller kommunale idrætsvaneundersøgelser, der bliver gennemført i den kommende tid dels af Idrættens Analyseinstitut, dels af Syddansk Universitet, samt af Bevæg dig for livet-indsatsen, som senest i 2020 har gennemført idrætsvaneundersøgelser i 23 danske kommuner (som dog ikke umiddelbart er offentligt tilgængelige). Når (og såfremt) resultater af sådanne undersøgelser fremkommer, vil det være muligt at følge udviklingen i børn, unge og voksnes tendenser til at dyrke gadeidrætsaktiviteter med afsæt i et sammenligningsgrundlag fra den seneste landsdækkende idrætsvaneundersøgelse fra 2016 (Pilgaard & Rask, 2016).

Active Research foreslår desuden at udvikle et mere nuanceret monitoreringsværktøj, som fremadrettet kan være med til at følge udviklingen og omfanget af det arbejde, der foregår inden for gadeidrætten. Det vil dels være relevant at se på tværs af aktørtype og aktiviteternes karakter i forhold til at opgøre antal udøvere og antal fremmøder. Her kan man følge udviklingen i antal gadeidrætsforeninger, samt i antal medlemmer i disse foreninger, ligesom antallet af fremmøder pr. udøver er interessant. Sådant et fokus vil i øvrigt være interessant at føje til almenidrættens opgørelser af medlemsbegrebet, da der generelt er stor forskel på eksempelvis at gå til svømning i 30 minutter om ugen og til fodbold tre gange om ugen.

Dertil vil det være interessant at adskille fokus på de faste udøvere og mere faste forløb fra de enkeltstående og mere flygtige arrangementer og events. Det giver ikke umiddelbart mening at blande antal faste medlemmer med antal

deltagere til en event eller et åbent træningsforløb. GADEIDRÆT har med de fire forskellige puljer netop haft anledning til at støtte gadeidrætsprojekter på vidt forskellige stadier og med vidt forskellige udformninger og formål, hvorfor det næsten virker selvmodsigende at gøre indsatserne op i en relativ simpel optælling i antal fremmøder.

Endelig er der ikke kun i gadeidrættens verden men inden for hele idræts- og fritidsområdet behov for at udvikle måleredskaber, der favner alle de kvaliteter, der ligger i aktørernes arbejde med aktive fællesskaber, herunder demokratiske, inddragende og samskabende værdier. Det er afgørende for, at man fremadrettet har mulighed for både politisk og økonomisk at kunne anerkende aktørernes folkeoplysende arbejde i bred forstand frem for udelukkende at fokusere på antal medlemsskaber i et forsimplet kvantitativt mål.

8.2 Udsatte målgrupper - et centralt fokus i gadeidrættens

Gadeidrættens har et særligt fokus på at inkludere udsatte målgrupper og særligt udsatte børn og unge. Gadeidrætsaktørerne nævner i flere sammenhænge, at de oplever at have et særligt potentiale i forhold til at nå disse målgrupper, fordi gadeidrættens kan bringes ud i de boligområder, hvor mange af målgrupperne befinder sig.

Desuden ser man i gadeidrætsprojekterne en ret uformel deltagelseskultur, hvor man kan deltage på tværs af køn, alder og niveau, samt på uformelle vilkår, snarere end en fastdefineret tilmelding, som man kender fra den mere traditionelle foreningsidræt.

Man kan i den forbindelse nærmest tale om en særlig metode i forhold til at arbejde med nogle af de idrætsuvante/sårbare målgrupper inden for gadeidrættens. Foruden at bringe aktiviteterne (og i nogle tilfælde selve faciliteterne/rekvisitterne) tæt på målgrupperne, handler det om at skabe et uformelt rum, hvor grænserne mellem deltagelse vs. ikke-deltagelse er flydende. Sådanne situationer skaber gadeidrætsaktørerne eksempelvis gennem events, hvor der både er åbne træninger, opvisninger, udstyr og instruktører til rådighed. I kombination med elementer som musik og mad skaber det en uformel ramme, hvor deltagerne kan se aktiviteterne an på forskellige niveauer, og hvor aktiviteterne bliver tilgængelige.

8.3 Fokus på inklusion af kvinder i gadeidrættens

Ligesom gadeidrætsaktørerne ofte har fokus på særligt sårbare målgrupper, finder man også et betydeligt fokus på – og en interesse for at inkludere piger/kvinder i aktiviteterne. Evalueringen fra 2017 påpegede en stor overvægt af drenge/mænd i aktiviteterne, og det ser ud til at have af født et fokus på også at få flere piger/kvinder inkluderet i gadeidrættens.

Man finder dog stadig udfordringer med at inkludere piger/kvinder, da langt størstedelen af deltagerne i de forskellige projekter har været drenge/mænd. Noget tyder dog på, at de projekter, som specifikt målretter sig piger/kvinder, og som bærer præg af at introducere og præsentere pigerne/kvinderne for gadeidrættens, møder opbakning og tilslutning. Omvendt har projekter, der henvender sig til alle uanset køn, sværere ved at rekruttere piger/kvinder.

8.4 Udfordringer i gadeidrætsprojekterne

I forlængelse af gadeidrættens centrale fokus på at nå særlige målgrupper og inkludere piger/kvinder, oplever flere gadeidrætsaktører udfordringer i forhold til at rekruttere deltagere til events, træningsforløb, workshops og camps. I enkelte tilfælde har det ført til lave deltagerantal, som videre har medført, at aktørerne måtte sadle om og gentænke projektet i sidste øjeblik.

Aktørerne nævner eksempelvis sommerferie, ramadan og transport som barrierer for deltagelsen, og derudover er de bevidste om deres egen rolle i forhold til at formidle budskabet og reklamere for aktiviteterne. En enkelt aktør udtrykker ønske om at erfaringsudveksle med GADEIDRÆT i forhold til, hvordan de fremadrettet kan imødekomme rekrutteringsudfordringerne.

Andre udfordringer, som ikke fylder helt så meget i selv-evalueringerne, går på forsinkelser i byggeprocesserne, enten fordi det var svært at lave aftaler med håndværkere, eller fordi byggematerialerne var længe undervejs. Enkelte 'amatørbyggere' oplevede også udfordringer i forhold til at skabe faciliteter, der var brugbare i praksis. Blandt andet blev en skaterampe lidt for stejl.

En særlig udfordring i 2020 har naturligvis været COVID-19 og de begrænsninger, som det har medført i forhold til at mødes i idrætsfællesskaber, om byggeprocesser mv.

8.5 'DIY-projekter' - samskabelse som demokratisk metode

Et helt centralt fokus i evalueringen er fokuset på 'DIY-projekter' i skabelsen af nye faciliteter og renovering af eksisterende. Også her ser ud til at eksistere en særlig 'gadeidrætslig' metode til at arbejde inkluderende og samskabende med de unge udøvere. I disse projekter har aktørerne en italesat ambition om at gøre aktiviteterne til genstand for lokale fællesskaber med fokus på at inddrage udøverne, og med det formål at give dem en følelse af ejerskab i byggeprocesserne, i beslutningerne og i forhold til de færdigbyggede faciliteter.

Foruden ejerskab bærer projekterne også præg af samarbejde med andre, der har specifikke kompetencer og i forhold til at bygge ramper, måle vinkler, slibe, male osv. Formålet er at skabe en fælles 'knowhow' i processerne og give udøverne en følelse af, at alle kan bidrage. Både formelle og uformelle aktører involverer sig i denne type projekter, og dermed ser man en antydning af demokratisk reproduktion finde sted uafhængig af organiseringsform.

8.6 Samarbejde som moderne organiseringshybrider

Også tendensen til at samarbejde viser sig som et centralt fokus i gadeidrætsaktørernes virke. De samarbejder med både uformelle, foreningsbårne, kommunale og kommercielle aktører, og man kan nærmest karakterisere en række af samarbejderne som moderne organiseringshybrider, der former sig i mange forskellige samarbejdskonstellationer.

Kampen om udøverne ser i gadeidrætskulturen ikke ud til at foregå som en organiseringsmæssig kulturkamp mellem frivillige, kommercielle og selvorganiserede aktører. Man får i stedet fornemmelsen af en gensidig respektfuld anerkendelse af hinandens styrker og måske også svagheder. Det kan være én af årsagerne til, at aktørerne generelt forholder sig meget positivt til samarbejde og anerkender, at det har en lang række fordele.

Kulturkampene og debatten om 'retten til at repræsentere gadeidrætsudøvere' kommer man dog ikke helt uden om. Den udspiller sig på andre platforme, særligt i kølvandet på skateboardings indtræden på det olympiske program, som giver anledning til debat om retten til organisatorisk repræsentation af aktiviteten.

Det har dog ikke været et tema, der på nogen måde viser sig i datamaterialet til denne evaluering, hvorfor det ikke er muligt i denne sammenhæng at udfolde problematikken nærmere. Men det er interessant, at sådanne kulturkampe opstår i forlængelse af den modningsproces, som generelt ser ud til at foregå i gadeidrætten. Selvom miljøet på den ene side virker nytænkende, præget af nybrud i forhold til organisering og generelt ser ud til at være et ungt miljø i vækst, eksisterer der kulturelle rødder (i hvert fald i nogle dele af miljøet), som skaber en vis form for træghed eller forsøg på at fastholde 'noget som det var'. Denne kulturkamp bliver interessant at følge fremadrettet, ikke mindst fordi den ikke kun findes i gadeidrætsmiljøet, men også i en række andre livstilsidrætter så som surfing og stand up paddle, som for nylig er blevet optaget i de olympiske leges sportificerede regime, som giver anledning til interne kulturkampe og organisatoriske kampe om retten til repræsentation.

8.7 Gadeidrættens fællesskaber - fremtidens fællesskab?

Helt generelt ligger der i mange af projekterne og hos mange af gadeidrætsaktørerne et ønske om at bruge gadeidrætten som en øvebane for medborgerskab og udvikling af demokratiske værdier. Samtidig bruges gadeidrætten som genstand for at skabe møder og fællesskaber på tværs af (i mange tilfælde sårbare) målgrupper og geografi. Man fornemmer en åbenhed mod nye aktiviteter og mod samarbejder med omverdenen samt en respekt for andre aktiviteter og anerkendelse af, at gadeidrætten eksisterer som et alternativ til andre aktivitetsformer.

Disse karaktertræk ligger tæt op ad forfatter og fremtidsforsker Karen Lumholts pointe om, at fremtidens fællesskaber opstår i mødet om et fælles formål eller en fælles interesse, hvor alle er lige, og hvor det ikke er en bestemt organiseringsform eller et bestemt tilhørsforhold, der definerer rammerne (Lumholt & Mortensen, 2018 & 2019). I dette møde om en fælles aktivitet opstår frivilligt engagement, møder på tværs og fællesskab og sammenhold om en bestemt sag. Lumholt påpeger, at der mangler et sprog og en struktur, der favner, anerkender og understøtter de indsatser og aktiviteter, der foregår i sådanne regi. Hun mener yderligere, at de eksisterende organisatoriske rammer om foreningsdannelse bliver for snævre og begrænsende for at kunne anerkende den frivillige involvering, medborgerskabet og fællesskabet både økonomisk og politisk.

Ud fra de eksempler og karaktertræk, der tegner sig i analyserne af gadeidrætsaktørerne til denne evaluering, virker det dog ikke som om, der er behov for et helt nyt sprog eller en hel ny struktur, som modsætter sig den mere traditionelle foreningsstruktur. Snarere ser der ud til at være behov for at kunne bygge ekstra lag på foreningsstrukturen, og ofte vil det ekstra lag være et forstadium eller et supplement til foreningsorganisering fremfor i konkurrence hermed.

Hvis man tør investere økonomi og faglig sparring i uformelle initiativer og aktivitetsmiljøer, der vokser nedefra, vil det i mange tilfælde faktisk føre til en mere formel organiseringsstruktur, der manifesterer sig med tiden og vokser ud fra de mest essentielle folkeoplysende værdier som medejerskab, indflydelse og engagement. Det er en interessant og tankevækkende mekanisme, som GADEIDRÆT har været en katalysator for at belyse gennem uddeling af fondsmidler.

9. Litteraturliste

- Breuer, Christoph, Feiler, Svenja, Llopis-Goig, Ramon & Elmoose-Østerlund, Karsten (2017): Characteristics of European sports clubs. A comparison of the structure, management, voluntary work and social integration among sports clubs across ten European countries. Odense: Center for Forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet.
- Ibsen, Bjarne & Levinsen, Klaus (2019): Foreninger og frivillige i samspil med kommunale institutioner og forvaltninger 2018. Odense: Center for Forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Institut for Idræt og Biomekanik.
- Ibsen, Bjarne, Thøgersen, Malene, & Levinsen, Klaus (2013): Kontinuitet og forandring i foreningslivet: Analyser af foreningslivets udbredelse, sammensætning og karakteristika i 00'erne. Odense: Center for Forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet.
- Lumholt, Karen & Mortensen, Tyge (2018). Fremtidens Fællesskaber vol. 1. Futuriblerne.
- Lumholt, Karen & Mortensen, Tyge (2019). Fremtidens Fællesskaber vol. 2. Futuriblerne.
- Pilgaard, Maja & Rask, Steffen (2016). Danskernes motions- og sportsvaner 2016. København: Idrættens Analyseinstitut.
- Pilgaard, Maja (2017): Evaluering af gadeidrætsprojekter. Evaluering af støttede projekter under Den Nationale Platform for Gadeidræt. København: Idrættens Analyseinstitut.
- Pilgaard, Maja (2018): Udbydere af gadeidræt. Et overblik over gadeidrætsudbyderes aktiviteter, organisering og potentialer. Aarhus: Idrættens Analyseinstitut.
- Thøgersen, Malene (2015): Tværgående samarbejde blandt folkeoplysningens aktører. Aarhus: Videncenter for Folkeoplysning.

GADEiDRÆT

NATIONAL PLATFORM FOR GADEIDRÆT

Game

GADEiDRÆT
NATIONAL PLATFORM FOR GADEIDRÆT

NORDEA
FONDEN